

DANSKEREN

Udgivet af DEN DANSKE FORENING

27. ÅRGANG

NR. 2

SOMMER

2013

En dødsensfarlig skilsmisse

Af *Tomas Kierstein*

To aktuelle historier i medierne ligner på afgørende punkter hinanden:

Den ene er polemikken om Dansk Folkepartis annonce, der tager udgangspunkt i, at en af dem, som senest har fået tilkendt dansk statsborgerskab, har været i myndighedernes søgelys, mistænkt for at være Danmark så fjendtligt stemt, at det har været anset for potentielt farligt.

Den anden er, at sønnen til en af de imamer, som under karikaturstriden i 2006-7 lagde gift for Danmark i udlandet med en kampagne, der byggede på forfalskninger, nemlig afdøde Abu Labans søn, har fået dansk statsborgerskab. Det uagtet, at han, som faderen, i skrift og tale har udtrykt alt andet end begejstring for det land, som han nu er blevet statsborger i og dertil bl.a. har opfordret til drab på jøder.

For så vidt angår DFs kampagne, blev fokus hurtigt rettet mod den generalisering som lå i, at alle navne på de nye statsborgere lagdes frem sammen. Forargelsen var stor. DF beskyldtes for at mistænkeliggøre alle på listen. Med ganske få undtagelser gik det fuldkomne hen over hovedet på de forargede, at kimen til generaliseringen lå i, at det var myndighederne, som havde blandet alle sammen – og det i en sådan grad, at de folkevalgte havde måttet tage stilling

til alle indstillingerne *en bloc*, uden at være orienteret om, hvem den mistænkte var.

Hykleriet i forargelsen var til at få øje på for enhver, der har øjne i hovedet og tør tænke selvstændigt: sammenblandingen fra myndighedernes side var og blev et fejlt kneb, der bruges til at beskytte en absurd praksis, ved at udnævne enhver kritiker til bussemanden, som generaliserer.

Det alarmerende er imidlertid ikke teknikaliteterne, ej heller lumpen taktik eller feje trick i sig selv.

Det alarmerende er det, som disse ufine kneb dækker over: nemlig den snigende separation mellem stat og nation.

Nationalstaten er nemlig (oprindeligt) et ægteskab mellem nationen og staten. Og staten er den tjenende part.

Når vi i daglig tale bruger ordet "danskere" om os selv, er det ikke et statsretligt begreb. Med fare for at blive beskyldt for umoderne patos og højstemthed, er det et hjertebånd, som kan sammenlignes med det, vi kender fra familien. Det er et loyalitetsforhold og derfor et forhold, der implicit opfattes som byggende på gensidighed. Og det, vi forstår ved Danmark, når vi taler med og om hinanden til daglig, er nationen, som udgøres af det folkelige skæbnefællesskab.

Det er ikke – i hvertfald ikke automatisk – den administrative paraply kaldet staten!

Det er det derimod blevet, når store dele af det politiske liv og embedsværket taler om Danmark. Ja, faktisk nærmer den dag sig med hastige skridt, da det udelukkende er staten, som politikere og embedsmænd taler om, når de siger Danmark.

Folket og dermed nationen er ikke længere det væsentlige: genstanden, som staten tjener. Nej, folket er fyldt i et i sig selv tomt kar: staten. Og det politiske "os" er derfor efterhånden overhovedet ikke det samme som det folkelige "os".

Det er derfor man kan få den absurde ide at tildele statsborgerskaber, som drejede det sig om medlemskaber af en grundejerforening. Det politiske liv har glemt, hvorfor det er til. Politikerne har glemt, hvem de burde tjene. Det er ikke et system, det er ikke et værdisæt, som kan files til, alt efter den toneangivende ideologi fikse ideer.

Det burde være det danske folk, de tjente!

Fordi de i stedet tjener det tomme begreb staten, og derfor ikke er loyale over for det konkrete folk, men over for abstrakte principper og ideer, har der

Fortsættes på side 24

30 års udlændingepolitik

I år er det 30 år siden, folketinget de facto besluttede at opløse folket og vælge sig et nyt.

side 3

De binder os for mund og hånd

EU tolererer ikke protester imod den muslimske besættelse af Europa og indskrænker derfor ytringsfriheden.

Side 5

Den farlige sandhed

I Sverige fortier pressen konsekvent oplysninger, som bekræfter, at Sverigedemokraterne har ret.

side 12

Det europæiske projekt succes eller fiasko

EU er på katastrofekurs

Af Mogens Camre

Det er utroligt, at EU-kommissionens og de EU-begejstrede politikere vil bortforklare EU's økonomiske fiaskoer. Det er utroligt, at de europæiske politikere klynger sig til en socialistisk omfordelingspolitik medens ledigheden vokser og vokser.

I 4. kvartal 2012 skrumpede eurozonens økonomi med 0,6 pct. I de sydeuropæiske medlemslande er ledigheden over 25 pct. og ungdomsledigheden 50 pct. De nyeste vækstsår er sat ned. I Portugal og Spanien udvandrer unge med gode uddannelser til de gamle kolonier – de ser ingen fremtid i EU. Det katastrofale euro-eksperiment har ødelagt de svage medlemsstaters konkurrenceevne og givet Tyskland ensidige fordele.

Kommissionen, Europa Parlamentet og Det Europæiske Råd kan ikke reformere Europa. Giv os mere magt, siger de, men de aner ikke hvordan de skal bruge den. De påstår, at udviklingen går den rigtige vej. Det er gennemført falsk reklame, hvad tallene klart beviser.

Alle ignoranterne vil have Danmark ind i eurozonen: lad os endelig opgive den sunde fornuft og overgive os til EU, så de fine folk i Bruxelles kan ødelægge vores økonomi også. Det vil være så godt at få Danmark ind i bankunionen – den bliver en rigtig underskudsforretning, og der skal nogle godtroende toser til at betale gildet.

Sandheden er, at Danmark er et langt bedre organiseret land med en langt dygtigere, ukorrupt embedsstand, end EU kan stille med. Der findes naturligvis også dygtige mennesker i EU-systemet, men de er få, og dels får de deres løn, som er tre gange så høj efter skat, som den de kunne tjene i deres hjemland, for at støtte Kommissionens synspunkter, og dels drukner de i mængden af inkompetence. Officielt skal EU ansætte personale efter kvalifikationer, men virkeligheden er, at med-

lemslandene har personale-kvoter svarende til landenes størrelse. En udygtig eller korrupt græker eller rumæner bliver ikke klogere eller mindre korrupt af at blive ansat i EU, og derfor er der så meget rod i EU's regnskaber

Den europæiske økonomiske stagnation er således en følge af, at EU's magthavere ikke har realistiske forestillinger om, hvad forudsætningerne for økonomisk vækst er. EU opstiller traktater og strategier, men følgerne har været nye ubalancer mellem de europæiske lande. Grundlæggende er EU stivnet i en socialdemokratisk reguleringsøkonomi, som freder det gamle Europa, som nægter at se, at vækstlandenes folk arbejder længere og mere effektivt. Det ændres ikke ved at prøve at styre meget forskellige medlemslande med et centralt bureaukrati.

Enhver, der kender EU-landenes forskellige kulturer, ved hvorfor det går elendigt i Grækenland, Spanien, Portugal og Italien men relativt godt i Finland, Sverige, Tyskland og Danmark. Der er tale om mentale forskelle, som går århundreder tilbage. Forskelle i uddannelse, i samhørighed, i politisk kultur, i evnen til at organisere – og til at bestille noget. Det kan EU naturligvis ikke bare lave om på. EU har kastet milliarder af skatteydernes penge i projekter, som ikke virker og ofte er det rene spild. Man har presset lande med store strukturelle forskelle ind i samme valuta, og taget det politiske ansvar fra borgerne. Derved har man ødelagt EU-landenes mulighed for selvstændig tilpasning til den moderne verden.

Euro-eksperimentet bevirkede som bekendt, at en lang række ikke-produktive lande opbyggede en økonomisk boble, finansieret ved gæld. Uden euroen var der ikke nogen, der havde lånt fallentstaterne alle disse penge. EU svigtede både ved at indføre euroen i lande, hvis økonomi ikke kunne bære denne "tyske" valuta, og efterfølgende ikke at udøve nogen kontrol med det bankvæsen, der muliggjorde finansboblen. Da det så gik galt, gik EU i gang med at

bygge et nyt gældsbjerg for at redde bankerne, nu med eurolandenes skatteborgere som de egentlige långivere. Uden euroen var uansvarlige lande og uansvarlige banker gået ned. Det havde været meget sundere.

Ved uden videre at skabe fri arbejdskraftbevægelighed mellem udviklede og ikke udviklede medlemslande, har EU smadret den svage del af en række udviklede landes arbejdsmarked. Lavt betalt arbejdskraft er strømmet ind i Vesteuropa fra de nye medlemslande i øst. Denne chokpåvirkning har gjort mange vesteuropæere med lave uddannelser arbejdsløse. Målet har været at øge europæernes konkurrenceevne ved at presse Vesteuropas lønniveau ned, men virkningen er udeblevet, fordi Vesteuropas sociale understøttelsessystemer foreløbig har holdt vesteuropæernes lønniveau oppe. Det holder naturligvis kun en tid, så bryder velfærdssystemerne sammen. I stedet for at sikre en langsom udligning af lønniveauerne i de gamle og de nye medlemsstater har EU kastet mennesker med ordnede arbejdsforhold, god løn og høje skatter ud i åben konkurrence med mennesker uden organisation, arbejderbeskyttelse, lave lønninger og lave skatter. Forholdet forværres af både lovlige og ulovlige indvandring fra ikke-vestlige lande. Det er ufatteligt, at arbejderpartier og fagbevægelse bare sidder stille og lader den udvikling finde sted. Der burde blive oprør.

EU står med en faldende og aldrende europæisk befolkning og masseindvandring af kulturfremmede, ukvalificerede mennesker i en skæbnsvanger situation. EU vil hindre, at vi forsvarer vores kulturs forrang og vores eneret til Europa. EU har åbnet grænserne for De Kriminelles Internationale.

Borgerne er sat uden for indflydelse, og store dele af befolkningen er ved at miste troen på fremtiden. Det er på tide at skabe en løsere sammenslutning, hvor selvstændige lande viser vejen uden at blive sinket af hovedløs multikulturalisme og tabernes reformangst.

30 års udlændingepolitik har været en rejse i uforstand

Den 8. juni 1983 vedtog folkettingen en udlændingelov, som på få år ændrede Danmark fra et trygt velfærdssamfund bygget på samhørighed og tillid til et land i opløsning præget af utryghed, vold og terrortrusler.

Af Morten Uhrskov Jensen

1983-2008

Under min gennemgang af kilderne - kommissionsbetænkninger, folketingsdebatter og pressens behandling af emnet - til min bog "Et delt folk" om den danske udlændingepolitik og debatten herom i årene 1983 til 2008 var der en række ting, der slog mig.

Især i starten af perioden var de skældsord og nedsættende betegnelser, der blev anvendt om kritikerne af den liberale udlændingelov af 1983, ualmindelig grove, langt grovere end i dag. Når Jørgen Poulsen fra Ny Alliance i dag sammenligner Dansk Folkepartis annoncekampagne mod brug af det muslimske hovedtørklæde ved domstolene med nazitidens propaganda, så er der tale om en rest af den sprogbrug, der blev anvendt for cirka 20 år siden. Dengang var det helt almindeligt at tale om "racehad" og at benævne kritikerne af indvandringen til Danmark som fascist, nazister og racister.

Det var ligeledes helt normalt at insistere på, at befolkningen trængte til opdragelse for at lære at forstå, at modtagelse af et stort antal flygtninge ikke alene var en pligt, men en velsignelse for det danske samfund og for den enkelte.

Ebba Strange, medlem af Folketinget for SF i mere end 20 år, udtalte således under en folketingsdebat i 1986, at "vi ved ikke præcis, hvor den grænse [for hvor mange flygtninge Danmark kunne modtage] ligger, den er nemlig blandt andet psykologisk betinget, og den ville være større, hvis danske politikere og regeringspolitikere først og fremmest gik ind i en positiv påvirkning af den danske befolkning i stedet for at bære ved til skabelse af angst og usikkerhed".

Således var det for Ebba Strange blot et spørgsmål om at tilegne sig - gennem oplæring - det rette sindelag, så ville det kun spille en ringe rolle, hvor stort antallet var. Et forsigtigt skøn inden stramningen i 1986 (hvorefter asylsøgere kunne sendes tilbage til et sikkert land, hvis de var kommet derfra) var, at Danmark det år ville have modtaget 25.000 asylsøgere, hvis ikke Folketinget havde grebet ind.

Advarsel: Racisme er gift
Tør du fortsætte?

Der blev brugt mange skattekrone på at bekæmpe "racisme". Her en plakat fra Global Generation kampagnen i 1995, som skulle belære de unge om, at det er smart at være "global" og provinsielt at tvivle på indvandringens velsignelser.

Det var ligeledes langt op i tiden almindeligt at henvise til, at kritikerne af udlændingepolitikken baserede deres påstande på myter. Dorte Bennedsen, der var Socialdemokratiets retspolitiske ordfører, mente i 1998, at "meget ofte fungerer de nye danskere bedre i små

miljøer. Fakta og tal kan aflive myterne. Så kan man på baggrund af tallene give sig til at diskutere, om der er for mange. Men så bliver diskussionen mere reel". Der var ganske vist i 1998 masser af tal, der viste, at integrationen af indvandrede og flygtninge fra især muslimske lande gik ad Wandsbeck til, men for Dorte Bennedsen var det altså blot myter.

De humanitære organisationer som Dansk Flygtningehjælp og Amnesty International samt Institut for Menneskerettigheder (tidligere Center for Menneskerettigheder) udgør et kapitel for sig, især i perioden frem til folketingsvalget i 2001. Igen og igen optrådte deres talspersoner i medierne, og ikke én gang har jeg kunnet finde, at de forsvarede en stramning af udlændingeloven. Utallige var de gange, da de mente, at nu havde Danmark overtrådt de internationale konventioner, skønt Danmark ikke på noget tidspunkt har overtrådt nogen konvention, der havde eller har forbindelse til den danske udlændingelovgivning.

Organisationerne glemte at fortælle, at de ikke repræsenterede et sagligt standpunkt, men i stedet havde deres egen politiske dagsorden, nemlig at være for enhver lempelse og imod enhver stramning af den danske udlændingelovgivning. De glemte at fortælle, at internationale konventioner i meget høj grad er åbne for fortolkning, og at konventionerne derfor også kunne fortolkes sådan, så der blev lagt vægt på statens suveræne ret til at beslutte sin politik på udlændingområdet.

Morten Kjærum, direktør for Institut for Menneskerettigheder, sagde således om en dom, der udviste en tyrker, der var dømt for en række røveriske overfald på ældre mennesker i Vollsmose, at "dommen er en krænkelse af vores internationale forpligtelser, som sikrer

retten til at være sammen med sin familie og opretholder princippet om, at man ikke bliver diskrimineret på grund af sit statsborgerskab. Vi taler om en mand, der er født i Danmark og har boet her i alle sine 23 leveår. Han må betragtes som dansker".

Pointen her er naturligvis ikke, at Morten Kjærum ikke måtte mene, at tyrkeren burde have lov til at blive i Danmark efter endt fængselsstraf. Pointen er, at Morten Kjærum ikke udtalte sig i overensstemmelse med sandheden, når han hævdede, at Danmark ikke kunne udvise ham uden at bryde konventionerne.

Morten Kjærum optrådte her, som i andre sammenhænge, som politiker, og han ønskede at udvande betydningen af statsborgerskabet, så staterne ikke længere kunne benytte sig af muligheden for at udvise personer, der havde begået grov kriminalitet. Man skal erindre sig, at Institut for Menneskerettigheder er betalt af de danske skatteydere, og at man derfor burde forvente, at instituttet var i stand til at levere en nogenlunde saglig, juridisk analyse. Det har blot ofte ikke været tilfældet.

Historien om kriminalitet begået af indvandrere og flygtninge er en temmelig absurd historie for sig. Der blev ikke før 1994 ført statistik, der opgjorde kriminaliteten efter nationalitet, og der fægtedes derfor i blinde. Det har muligvis været derfor, at Ole Espersen fra Socialdemokratiet i 1983 i et indlæg i dagbladet Aktuelt skrev, at "indvandrerne udgør tværtimod en gruppe, der er mere lovlydig, end danske statsborgere i gennemsnit er det". Som tallene kom frem, dokumenteredes det modsatte af det, som Ole Espersen havde påstået, men det fik kun den virkning, at tilhængerne af en liberal udlændingelov

hævdede, at det skyldtes udlændingenes sociale og økonomiske marginalisering i det danske samfund.

Den fulde konsekvens blev draget af Det Europæiske Overvågningscenter, EUMC, der i 2002 kategoriserede det som et udslag af intolerance, hvis man i forbindelse med en spørgeskemaundersøgelse havde svaret, at man mente, at indvandrere var mere kriminelle end danskere.

"Den islamiske verden er blevet en mangfoldig del af vores hverdag med spændende butikker og smilende folk. Uden denne påvirkning ville Danmark være farveløs."

Daværende socialdemokratiske kulturminister Jytte Hilden i Århus Stiftstidende 26/3 1996.

2008-2013

Ovenstående er det meste af en kronik bragt i Kristeligt Dagblad i 2008, da jeg i min naivitet stadig troede, at "stramningerne" af udlændingeloven i 2002 virkede i hvert fald nogenlunde efter hensigten.

Det gjorde de ikke, fandt jeg ud af i 2010, udhulet af EU og de såkaldte internationale konventioner, som aldeles ikke er internationale, men vestlige, idet de vestlige landes ledere hellere vil tage gift end fratræde disse for Vesten så ødelæggende "aftaler", hvormed Vesten tillader masseindvandring fra den ikke-

vestlige verden. Den øvrige verden, inklusive rige, velfungerende lande som Japan og Sydkorea, kunne ikke drømme om noget sådant.

Og her står vi så, 30 år efter vedtagelsen af den mest katastrofale lov i danmarkshistorien. Den ikke-vestlige indvandring fortsætter med uformindsket styrke, især under den nuværende regering, men så sandelig også VK-regeringen, der sad til 2011. Resultaterne kender vi

fra Sverige, fra Frankrig, fra Storbritannien og så videre. Opløsning af lokalsamfund, hvor især underklassen og arbejderklassen rammes langt hårdest. På længere sigt opløsning af hele det danske og europæiske kulturgrundlag med en mulig undtagelse af Østeuropa, der paradoksalt nok var skærmet af under de kommunistiske diktaturer i den kolde krigs tid.

Personligt har jeg stort set opgivet troen på, at vore politikeres generation magter og evner at gøre noget ved det. Når jeg trods alt er optimist på længere sigt, skyldes det, at den af politikernes påtvungne virkelighed ikke kan trylles væk eller forbedres, kun forværres. En ny generation af politikere vil helt

enkelt være nødt til at standse masseindvandringen på et eller andet tidspunkt, men det skal desværre blive slemt, før det bliver bedre.

Det er forstemmende at måtte forskrive sig til en form for elendighedsteori, men bittert belært af vore elitors habitus synes der for undertegnede ikke for nærværende at være andre muligheder.

Det sørgede politikere for i 1983, og de har de omhyggeligt sørget for lige siden, i nu 30 år.

De kritiske røster skal kvæles

Politikerne vil ikke indrømme, at deres multikulturelle eksperimenter er en kæmpemæssig fejltagelse og forsøger i stedet at kvæle kritikken af den fejlslagne politik.

Artiklen nedenfor er et uddrag fra bogen *Den Forbudte Sandhed* af Lars Hedegaard og Mogens Camre.

Det er ethvert demokratis moralske og juridiske ret at forsvare sin kultur og sin selvstændighed, og derfor går bevidste mennesker til modstand, når fremmede, der kommer som flygtninge eller indvandrere, optræder som kolonisatorer og søger at påtvinge landet en kultur, der afviger fra den, der er grundlaget for landets udvikling.

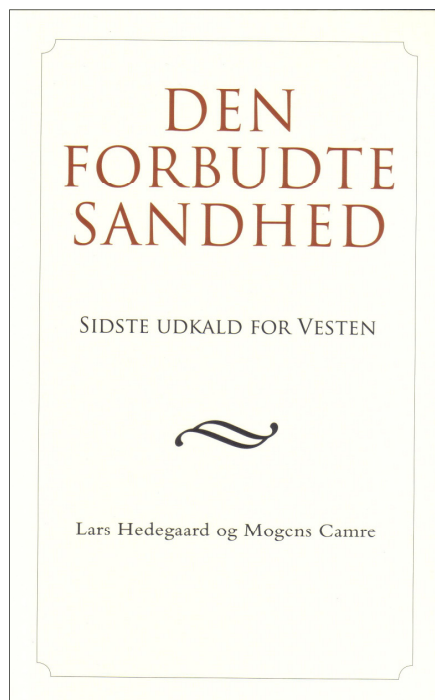
Derfor har den muslimske kulturs indmarch i Danmark selvfølgelig ført til modstand. Alle kan gennem medierne iagttage forholdene i den kultur, de fremmede er kommet fra, og når landets borgere kan se de fatale virkninger af, at en stor indvandrergruppe har bragt sin kultur med og vil påtvinge os den, siger vi fra. Eller rettere: der er nogle, der siger fra.

Da Nazi-Tyskland havde besat Danmark i 1940 satte censuren en grænse for ytringsfriheden – selvfølgelig, besættelsesmagten ville holde danskerne i ro, for Danmark fungerede som det krigsførende Tysklands spisekammer. Den danske samarbejdsregering fulgte lydigt besættelsesmagts krav og opfordrede befolkningen til angiveri over for modstandsbevægelsen, som i begyndelsen stod meget svagt. Det kunne hurtigt skabe problemer, hvis fremtrædende danskere afdækkede forræderiet og opfordrede til modstand. Kaj Munk gjorde det, han var farlig for besættelsesmagten, og derfor blev han myrdet af nazisternes danske håndlangere.

I dag, 70 år efter, ser verden meget anderledes ud. Og dog. Regeringen er igen handlingslammet, ikke tvunget af Hitlers hær, men fordi den vælger at respektere konventioner vedtaget i en helt anden situation end nutidens. Danmark er igen spisekammer for mange uproduktive indvandrere. Der er igen censur – straffelovens § 266b – og befolkningen udsættes igen for voldelige overgreb fra en fremmed besættelsesstyrke. Og selvfølgelig gentager historien sig: det er farligt for de fremmede besættede,

at nogle alligevel fortæller folket sandheden, for folket kunne forstå, at det er truet og vælge nogle andre politikere og en anden politik. Budbringeren må slå ihjel. Derfor mordforsøgene mod Kurt Westergaard og Lars Hedegaard og attentatplanerne mod Jyllands-Posten.

Og selvfølgelig siger Systemet Politiken, at folk, der mener noget andet end Politiken og vennerne i Danmarks Radio, selv er ude om det, hvis de bliver myrdet.

Skønt de fleste europæiske politikere erklærer at være tilhængere af befolkningens ret til at ytre sig og til at udtrykke religionskritik, vil de samme politikere helst forhindre deres vælgere i at tage stilling til det kultursammenstød, som indvandringen fører med sig. De ved godt, at et flertal i befolkningerne er imod indvandringen, men de prøver med loven i hånd at forhindre en åben debat.

Det fremgår tydeligt af EU's holdning.

Allerede i 1991 fremsatte et udvalg, nedsat af Europa-parlamentet, 77 "anbefalinger" med det formål at bekæmpe "racisme og xenofobi". Den ideologiske begrundelse for dette skridt kan findes i en rapport fra 1985 fra et andet udvalg i Europa-parlamentet, der advarede mod "voksende fascisme og racisme i Europa" (Dokument A 2-160/85). Siden da er disse planer blevet stadig mere konkrete, og de kulminerede i Ministerrådets rammebeslutning 2008/913/JHA af 28. november 2008 om at bekæmpe visse former og udtryksmåder om racisme og xenofobi ved hjælp af straffeloven (Official Journal L 328 06/12/2008 P. 0055-0058).

Rammebeslutningen fra 2008 har således skabt en fælles retstilstand i hele EU, hvor den aktivistiske EU-domstol er højeste retsinstans. Domstolen har igen og igen vist, at den har viljen til at tiltage sig en reelt lovgivende myndighed (som det eksempelvis er kommet til udtryk i den opsigtsvækkende, såkaldte Metock-dom fra 2008). Det kan Domstolen gøre, fordi et flertal af medlemslandenes regeringer ikke gør modstand mod disse overgreb mod alle demokratiske principper.

EU-systemets følgtighed ses også i det knæfald for de muslimske parallelsamfunds krav om særrettigheder som f.eks. halal-slagtning. Et EU-direktiv pålægger således medlemslandene at åbne mulighed for rituel slagtning. Kun Sverige opretholder et forbud mod disse rituelle slagtemetoder, men det kan forventes underkendt af EU-domstolen.

For de stærkt pro-europæiske politikere gælder det om at skabe et europæisk rige, og når befolkningerne er imod, sætter man dem uden for indflydelse. Hele EU-projektet er en kamp om magten over Europa, en forfatningskamp – man kan med fuld ret tale om et statskup gennemført med juridiske våben – hvis mål er at reducere nationalstaterne til regioner og samle magten i en union

uden demokratisk legitimitet.

Ingen politikere i EU begrundet, hvorfor de mener, at europæerne skal acceptere indvandring af mennesker fra fejlslagne stater. Der findes ikke noget holdbart demokratisk grundlag for at påtvinge europæerne uoverskuelige offentlige udgifter, udbredt vold og kriminalitet, ødelagte skoler og behovet for en stadig stigende overvågning og kontrol, som i sagens natur må rettes mod alle. Men EU's politikere, som er fjernet fra deres egne vælgere, har besluttet, at befolkningernes modvilje bedst kan bekæmpes ved at beskyldte enhver, der kritiserer den kulturfremmede indvandring, for racisme, og den slags holdninger kan man definere og kriminalisere.

Intet organ i EU har på noget tidspunkt søgt at sandsynliggøre, at fascisme eller racisme var på fremmarch i EU. Man har derimod bevidst søgt at føre falske beviser for påstanden. EU-organet EUMC, Overvågningscentret for Racisme og Xenofobi, hvis direktør i ni år var den østtyske jurist Beate Winkler, en fanatisk islamapologet, søgte således i november 2003 at forhindre en rapport om antisemitismen i EU, som EUMC selv havde bestilt hos Institut for Forskning i Antisemitisme ved Berlins Tekniske Universitet. Stik mod Beate Winklers ønske viste rapporten, at overgrebene mod jøder i EU i alt væsentligt blev foretaget af unge muslimer, og den sandhed ønskede den muslimske indvandrings støtter i EUMC ikke at få frem. Beate Winkler havde længe argumenteret for, at overgrebene mod jøder blev foretaget af nynazister, så virkeligheden var meget ubekvem. Fortielsen mislykkedes dog, men Beate Winkler blev ved sin ansættelsesperiodes udløb overflyttet som rådgiver i spørgsmål vedrørende racisme for EU-kommisionens formand. Da samme Beate Winkler blev spurgt, om kommunismen ikke myrdede endnu flere mennesker end nazismen og derfor skulle fordømmes på samme måde, svarede hun: "Jo, men der er ideologien til forskel." Det er ikke betryggende, at EU både på politisk og administrativt niveau rummer så mange tidligere kommunister.

Det er meget svært at se fornuften i at forhindre europæerne i at påpege og kritisere de dramatiske forandringer i de

europæiske lande, som indvandringen fra især den islamiske kulturkreds medfører. Ingen tænkende europæere håner eller forfølger mennesker på grund af deres race, hudfarve eller religion. men når en fremmed kultur trænger ind i et samfund og påfører dette samfund skader, vil borgerne naturligvis reagere.

Multikulturens tilhængere vil fortælle os, at disse reaktioner er uacceptable og de vil med straffeloven i hånd tvinge os til kritikløst at finde os i noget, de fleste af os betragter som overgreb: udbredt voldskriminalitet, ringe eller ingen arbejdsindsats, massiv belastning af samfundets velfærdstilbud, modvillig og ofte direkte ødelæggende indflydelse i vore skoler og ikke mindst højkrævede krav om særrettigheder, fri adgang til at angribe demokratiet som institution og – naturligvis kun for et mindretals vedkommende – direkte terrorvirksomhed rettet imod de vestlige samfund.

Den lovgivning, som opretholdes i EU's medlemslande og som nu er en direkte forpligtelse for medlemslandene jf. den rammeaftale, som er omtalt oven for, er totalt illegitim i et frit samfund. Den omhandler ikke den naturlige ret til ikke at blive forhånet eller forfulgt på grund af race, nationalitet, religion eller seksualorientering, men er et forbud rettet mod både europæere og ikke-europæere, der kan straffes for blot at omtale og kritisere faktiske, beviselige problemer i en fremmed kultur, således som vi har set det i byretsdommen mod folketingsmedlem Jesper Langballe i 2010 og som det tilsvarende blev foresøgt mod redaktør Lars Hedegaard i 2012.

Tilhængerne af den restriktive lovgivning, som kommer til udtryk i den danske straffelovs § 266b, kaldet racismeparagraffen, fremfører især det ideelle mål at ville bekæmpe racisme. Det er imidlertid allerede i andre dele af straffelovgivningen (§§ 266, 266a, 267, 268 og 269) forbudt at fremsætte injurier, trusler eller grundløse sigtelser, og denne lovgivning kriminaliserer naturligvis sådanne udsagn rettet mod personer af

anden etnisk oprindelse. Det er derfor

uimodsigeligt, at § 266b alene har det mål at ramme omtale og kritik af en adfærd eller holdninger, som udvises af enkeltpersoner eller grupper af anden etnisk oprindelse eller religion, uanset at denne omtale er et led i den almindelige politiske debat i et frit samfund, og uanset om de fremsatte synspunkter er sande eller ikke.

Professor Henning Bech og lektor Mehmet Ümit Nedef har i bogen *Er danskerne racister?* i 2013 foretaget en kritisk analyse af den danske indvandrerforskning og påviser, at en række af de danske forskere, som beskæftiger sig med indvandring, tegner et uvidenskabeligt, ideologisk bestemt billede af danskerne som racister. Flere af de såkaldte islamforskeres konklusioner er så fortegnede, at de mest henhører under begrebet videnskabelig uredelighed. Almindelig bekymring over indvandringens påvirkning af samfundet bliver i vid udstrækning forklaret som racisme. Det har tydeligt været disse forskeres mål at forsvare etniske minoriteter, fordi det var i overensstemmelse med deres egen politiske opfattelse, samtidig med, at deres synspunkter passede ind i den officielle, politiske opfattelse – og dermed udløste rigelige forskningsmidler.

Mehmet Nedef og Henning Bech påpeger, at islamapologeternes falske resultater breder sig til socialrådgivere, gymnasielærere, folkeskolelærere og politikere. Desværre må man konstatere, at de også breder sig til domstolene, som i en række tilfælde afsiger domme, der dels krænker ytringsfriheden, dels kriminaliserer selve sandheden.

Socialdemokratiske EU-politikere vil straffe "forkerte" meninger

Europas magthavere giver bid for bid slip på magten over større og større enklaver i de europæiske storbyer, hvorfra islamiske hellige krigere fører krig imod det omgivende samfund, der som lydige dhimmier sørger for deres underhold. Til gengæld strammes grebet om de fredelige borgere, som argumenterer imod nedbrydningen af de europæiske samfund. Magthaverne mener, at de med deres protest krænker europæiske værdier.

Udviklingen både i EU og i de svenske ghettoer er helt forudsigelig. Det multi-etniske og multikulturelle eksperiment bliver sværere og sværere at styre, og derfor er magthaverne nødt til at tage stadig grovere metoder i brug. Ikke over for pøblen, der brænder biler af og forsøger at dræbe politifolk. Næ, myndighedernes jernnæve bliver i stigende grad brugt til at kneble og knægte de oppositionelle kræfter, der protesterer mod galskaben, skriver Morten Uhrskov i sin blog på JP.dk

At protesterne imod den vanvittige udvikling af magthaverne anses for et større problem end de forfærdelige forhold, den fejlslagne politik har skabt, sås for nylig i både Stockholm og London.

Mens stort set ingen af de "unge" (ny-sprog for muslimske hellige krigere), som afbrændte biler og angreb politi og brandvæsen i Stockholm, blev anholdt, anholdt politiet til gengæld en række "højreekstremister", som havde besluttet sig for at hjælpe politiet med at udføre det arbejde, som politiet øjensynlig ikke selv magtede.

I London er myndighederne ude af stand til at holde øje med alle de hellige krigere, som kritikløst er blevet lukket ind i landet igennem de seneste årtier. Det kostede en ung soldat livet d. 22/5 2013.

Til gengæld har myndighederne over-skud til at forfølge fredelige borgere, som ytrer utilfredshed med ødelæggelsen af samfundet. Mindst 11 borgere er blevet arresteret for at have givet udtryk for deres mening om "hellig krig" på sociale medier som Twitter og Facebook.

Senest har EU-Kommissionen taget

initiativ til at lukke munden på europæere, som protesterer mod den fjendtlige besættelse af deres hjemlande.

EU-Kommissionen vil nu have indført afstraffelse af personer og partier, som ytrer sig kritisk om ødelæggelsen af Europa. Europæiske politiske partier skal kunne idømmes bøder, hvis nationale partier eller partimedlemmer udtaler sig i strid med unionens værdier.

Kravene er blandt andet blevet fremsat af Europa-Parlamentets socialdemokratiske gruppe, der ifølge dens formand, østrigeren Hannes Swoboda, ser dem som et værn mod, at der gives EU-støtte til »højreorienterede og fremmedfjendske partier, som systematisk fører kampagne mod EU's værdier og principper«, skriver Information 18/5 2013.

Det er set før, at det politiske establishment har mistet orientering og retnings-sans. Den ønskede lovgivning svarer til loven imod anti-sovjetisk propaganda, som fandtes i det hedengangne USSR.

Uanset EU-Kommissionens totalitære tiltag, står det fast, at de vigtigste europæiske værdier er retten til at sige sin mening og at være uenig med magthaverne.

Det er også vigtigt at erindre om, at den vigtigste menneskerettighed er retten til liv, frihed og personlig sikkerhed. Den ret har magthavernes uforstandige udlændingepolitik reelt sat ud af kraft.

HV

Her udsættes en franskmænd for de nye europæiske værdier. Skulle han overleve og efterfølgende beklage sig, står EU parat med straf for "højreekstremisme".

Imamer

Imamer nyder høj anseelse i muslimske kredse, og deres ord anses i regelen for lov. De adlydes, når de kalder til hellig krig imod vantro, og de anses i muslimske kredse for at være i deres gode ret til at forgribe sig på småpiger. Vi bringer neden for nogle nylige eksempler på imamers virke.

Imam som Pinsetaler

Blågårdens Sogn på Nørrebro i København inviterede i år imam Abdul Wahid Pedersen til at holde en tale om emnet "fred" i forlængelse af en udendørs pinsedag ved Hellig Kors Kirke. I sin tale sagde Abdul Wahid Pedersen sagde bl.a.:

"I en kendt udtalelse siger Profeten Muhammad, at en muslim er en person fra hvis hånd og tunge ingen skal frygte noget ondt.

Og i en anden udtalelse siger han, at ingen er en sand troende, før han ønsker for sin bror det samme, som han ønsker for sig selv. Dette gælder naturligvis også for "sin søster". Nogle har valgt at forstå dette i en snæver betydning, så det alene går på trosfæller, men nogle af Islams største tænkere og lærde, inklusive Imam al-Ghazali har sagt, at dette skal forstås i en meget bredere sammenhæng, nemlig som det menneskelige broderskab."

Kilde: Blågårdens Sogns hjemmeside

Knus kirken!

Det er i henhold til islam forbudt at opføre kirker. Derfor kaldte imamer i den egyptiske by Fanous og omkringliggende byer via minareternes højtalere de rettroende til at møde op og smadre en kirke, som de mente, at kristne var ved at opføre i Fanous.

Omkring 5000 muslimer drog derpå hen og smadrede den ufærdige bygning med hamre og hakker, mens de råbte "Allah er stor".

Rædselsslagne kristne henvendte sig straks til politiet, som gav sig god tid, så bygningen var revet ned, før det nåede frem.

Sognepræst Louise Britze Kijne og imam Abdul Wahid Pedersen i tilsyneladende harmoni. Den form for harmoni findes ikke, hvor muslimer udgør flertallet.

Ingen blev arresteret - heller ikke imamerne, som brød egyptisk lov ved at opfordre til vold.

De kristne siger, at den smadrede bygning ikke skulle bruges til kirke.

Kilde: aina.org 16/1 2013

Imam blottes sin penis

Den 21/8 2012 blev en 23-årig kvindelig hundelufter i en park i Malmø kontaktet af en mand, som spurgte, hvad hun hed, hvorefter han åbnede sin gylp

og tog sin penis frem. Kvinden flygtede i panik fra stedet og tilkaldte politiet, som kort tid efter anholdt manden, som viste sig at være imam Shahid Mehdi, som er imam i Islamisk Trossamfunds moske på Dortheavej, rektor for Nørrebro-friskolen Iqra og tidligere leder af Islamisk Kulturcenter i Brønshøj.

Den 4/3 2013 oplyste Skånskan.se, at politiet har besluttet at rejse tiltale mod imamen for blufærdighedskrænkelser.

Selv mener imamen, at han har ret til at forgribe sig på en kvinde, som ikke er tilsløret. Således udtalte han til BT den 23/9 2004:

"Det er dels kvindernes egen skyld, hvis de bliver voldtaget og dels samfundets skyld. Deres påklædning er et samfundsproblem. ... Kvinder skal bære tørklæde hvis de skal have nogens respekt."

8-årig myrdet af sin mullah-mand på bryllupsnatten

En mand sidst i 30'erne havde flere døtre og solgte for en god pris den ene til byens mullah, som var sidst i 50'erne. Han var allerede gift og havde selv flere børn. Den vordende brud var 8 år.

Der blev holdt en lille bryllupsfest i pigens hjem, hvorefter mullahen trak sig tilbage til et andet lokale for at forlyste sig med pigen. Han forsøger flere gange at få sin penis op i pigen, men hans penis er for stor og pigen alt for spinkel.

Han trækker da en kniv frem og skærer pigens vagina op både foroven imod klitoris og forneden imod anus. Så lykkes det ham at fuldbyrde ægteskabet.

Den lille pige bløder naturligvis voldsomt og dør efter et par timer af sit blodtab.

Om morgenen forlader manden huset, idet han oplyser forældrene om, at pigen er død. Ingen vover at stille mullahen spørgsmål om, hvad der er sket.

Mullahen betror en ven, hvad der skete, og han fortalte det videre til krigskorrespondenten Mustafa Kazemi - under løfte om anonymitet.

Kilde: patdollared.com 8/5 2013

Imamer kommanderer stop for bilafbrændinger

Efter flere dages optøjer i Stockholm - især i bydelen Husby - ophørte bilafbrændingerne i det store og hele om morgenen d. 25. maj, efter at imamer havde kommanderet de hellige krigere til at holde inde. Heraf ses, hvem der har magt til at iværksætte optøjer og til at standse dem.

Kilde: DR-Radioavisen 25/5 2013 kl. 09:00

Da Imam Ayatollah Khomeini voldtog 4-5-årig

På en film, som er lagt på YouTube, fortæller sheik Sheikh Abu Mus'abaz-Zarqaawi, hvad der gik for sig, da han sammen med den store imam og ayatollah Khomeini besøgte en familie i Iraq.

Imamen havde fået øje på familiens meget smukke 4-5-årige datter, og da det blev sengetid bad han faderen om at måtte sove med hende, hvilket faderen med glæde indvilligede i. Hele natten kunne man høre den lille pige skrig og græde.

Sheikh Abu Mus'abaz-Zarqaawi så misbilligende på Khomeini den efterfølgende morgen. Men det var ikke op til ham at bebrejde den skriftkloge imam, fortæller han på filmklippet. Han lyttede til Khomeinis belæring om, at det er tilladt at nyde selv spædbørn seksuelt, når man blot ikke bryder mødommen. Hvis man gør det, skal man forsørge hende resten af livet - uden at gifte sig med hende.

"Khomeini var uden nåde" fortæller sheiken. Det er tydeligt, at han misbilli-

Sheik Sheikh Abu Mus'abaz-Zarqaawi fortæller, hvordan imam ayatollah Khomeini voldtog en pige på 4-5 år. Det er tydeligt, at han inderst inde tvivler på det rimelige i denne muslimske adfærd. Han stiller således iflg. Imam Abdul Wahid Pedersen sig selv uden for islam.

ger Khomeinis voldtægt af den lille pige. Han har en selvstændig holdning og misbilliger med andre ord islams lære på dette område.

Hjernen koblet fra

En sådan tvivlens nådegave ejer imam Abdul Wahid Pedersen derimod ikke. Til Kristeligt Dagblad/ Religion udtaler han således :

"De ting, som er givet i Koranen eller af Profeten Muhammad i en utvetydig form, står for så vidt ikke til diskussion blandt muslimer. I samme øjeblik vi ville sætte disse ting til diskussion, ville vi jo i bund og grund have erklæret os som ikke troende på Allah og Hans budbringer og ville dermed have stillet os

selv uden for Islam. ..."

På bedste muslimske vis har hr. Pedersen bestemt sig for at koble hjernen fra og nøjes med at tro. Hverken småpiger eller "vantro" skal forvente nåde fra hr. Pedersen, hvis han får magt, som han har agt.

HV

Ordet imam er arabisk og betyder "leder". I daglig tale bruges ordet primært om en islamisk lærd, der leder bønnen i en moské. Det kræver ingen særskilt uddannelse at blive imam.

Kilde: religion.dk 5/10 2010

Islams uvidenhedsskabende effekt

Egyptens udvikling i årene efter den arabiske erobring i år 639 demonstrerer islams imponerende evne til at nedbryde højt udviklede kulturer og erstatte viden med simpel dumhed. Det forklarer historikeren John O'Neill i en artikel i tidsskriftet American Thinker, som vi bringer udsnit fra neden for.

I Egypten var værker af græske forfattere som Herodot og Diodorus velkendte og ofte citeret. Både den sidstnævnte og sådanne indfødte egyptiske forfattere som Manetho havde skrevet omfattende værker om Egypten på faraonernes tid om Egypten af tiden af faraoerne. Disse værker udgjorde for borgerne i Egypten og andre dele af imperiet en direkte forbindelse til den faraoniske fortid. Her kunne uddannede borgere læse om farao (Kheops), der byggede den store pyramide, såvel som hans søn (Khephren), som byggede den anden pyramide ved Giza, og om hans barnebarn Mykerinos, der rejste den tredje og mindste struktur. Disse helleniserede versioner af navnene var ekstremt nøjagtige transskriptioner af de faktiske egyptiske navne (Khufu, Khafre og Menkaure). I historien om landet skrevet af Manetho, ville de uddannede borgere i Empire have haft en detaljeret beskrivelse af Egyptens fortid, komplet med en grundig fortegnelse over faraonerne samt beskrivelser af de forskellige monumenter og kongerne, der byggede dem.

Det, der overgik Egypten efter den arabiske erobring, var en ren katastrofe. Al viden om landets fortid forsvandt næsten fra den ene dag til den anden.

Pyramiderne ved Giza

Læs for eksempel, hvad den arabiske historiker Al Masudi, som anses for den "arabiske Herodot", skrev om pyramiderne ved Giza i det 10. århundrede, måske endda før:

Surid, Ben Shaluk, Ben Sermuni, Ben Termidun, Ben Tedresan, Ben Sal, en af Egyptens konger før Syndfloden, byggede to store pyramider. Ikke desto mindre blev de opkaldt efter en person ved navn Shaddad Ben Ad ... de blev ikke bygget af Adites, der ikke kunne erobre Egypten på grund af deres evne til tryl-

Keops-pyramiden. Opført af Kong Surid forud for Syndfloden?

leri. ... årsagen til opførelsen af pyramiderne var følgende drøm, som kong Surid havde 300 år forud for Syndfloden. Det forekom ham, at Jorden blev væltet, og at indbyggerne lå næsegrus på den, at stjernerne forvirrede forlod deres baner og stødte sammen med enorm larm. Kongen var stærkt påvirket af denne vision, som han ikke afslørede for hvem som helst. Han var klar over, at nogle store begivenheder skulle til at finde sted."

Den slags fabler gik for historieskrivning i Egypten ganske få år efter arabernes erobring. Egypten havde fuldkommen mistet sin historie.

Andre arabiske forfattere udviser samme uvidenhed, for eksempel Ibn Jubayr, der var sekretær for den mauriske guvernør i Granada og besøgte Cairo i 1182. Han spekulerede på, om pyramiderne kunne være grave, tidlige profeter havde nævnt i Koranen, eller om de var kornmagasiner fra den bibelske patriark

Joseph. Han kom til den konklusion, at "ingen anden end den almægtige Allah kan kende deres historie".

Dette tab af forbindelse med fortiden skete ikke gradvis. Helt fra begyndelsen viste araberne total foragt for kulturen og historien i alle de lande, de erobrede. Straks efter invasionen af Egypten etablerede kaliffen en kommission, hvis opgave det var at lokalisere og plyndre faraonernes grave. Talrige kristne kirker og klostre, hvoraf sidstnævnte rummede velassorterede biblioteker, led samme skæbne.

Større monumenter fra romersk og faraonisk tid blev ligeledes plyndret for deres dæksten. Muslimernes feterede helt Saladin, påbegyndte processen med at bruge de mindre monumenter ved Giza som stenbrud. I årene 1193 - 1198 fik han opført Citadellet i Kairo af sten derfra. Hans søn og efterfølger, Al-Aziz Uthman, gik videre, og gjort en målrettet indsats for at nedrive den store pyra-

mide selv. Det lykkedes ham at få nedrevet den ydre beklædning af glatte kalkstensblokke, som var dækket med historisk uvurderlige inskriptioner.

Tabet af kontakt med fortiden forekommet i alle landområder erobret af muslimerne.

Afbrændingen af Biblioteket i Alexandria

Abd al Latif, som døde i 1231, og Gregory Bar Hebraeus, som døde i 1286, beretter, at araberne under Kalif Umar ødelagde Biblioteket i Alexandria kort efter erobringen af Egypten i 639. Da kaliffen hørte om det store bibliotek erklærede han, at hvis bøgerne i biblioteket var i overensstemmelse med koranen, så var de overflødige, og hvis de ikke var i overensstemmelse med koranen, så var de kætterske. I begge tilfælde var de værdiløse og skulle brændes. De uvurderlige værker blev derpå brugt til at opvarme slottets bade.

I århundreder var der ingen, der tvivlede på denne beretning. Men i 1900-tallet blev der rejst tvivl om beretningens sandfærdighed. Det var først og fremmest Robert Briffault, som kan anses for den første politisk korrekte forfatter. Han og andre samtidige forfattere påstod, at de arabiske erobrere havde stor respekt for videnskab og reddede værdifuld viden fra at gå tabt, og de opfandt begrebet "den islamiske guldalder".

Denne opfattelse har i dag mange tilhængere. På Wikipedia kan man således læse, at Biblioteket i Alexandria i virkeligheden blev afbrændt af Cæsar, og at arabernes afbrænding er en propagandamyte. Samme sted kan man læse, at biblioteket blev genopbygget efter Cæsars afbrænding.

"Hvis arabernes afbrænding, som kronologisk må være den sidste, er en myte, - hvor er biblioteket så i dag?" spørger John O'Neill med rette.

Kilde: John O'Neill i American Thinker. 13/1 2013.

Islam skaber polioepidemi

Den smitsomme sygdom polio var næsten udryddet, da Ibrahim Datti Ahmed, præsident for den øverste sharia-domstol i Nigeria, tilbage i 2003 påstod, at vaccinationsprogrammet i hans land var et led i en vestlig konspiration, som skulle gøre muslimske børn ufrugtbare. Hans opfordring til at standse vaccinationsprogrammet spredtes til andre muslimske religiøse ledere i Nigeria, hvorefter antallet af vaccinationer faldt, mens antallet af sygdomstilfælde steg.

Fra Nigeria spredtes konspirationsteorien og sygdommen til muslimer internationalt. Så tæt forbundne er islam og polio blevet, at den muslimske pilgrimsfærd til Mekka er blevet en vigtig faktor i overførelsen af sygdommen til fjerntliggende steder så som Indonesien.

Indtil nu har Ahmeds paranoia sendt den nye poliobølge fra Nigeria til muslimske befolkninger i mindst 17 andre afrikanske lande og 6 asiatiske lande:

Afrika: Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Cameroun, Chad, Den Centralafrikanske Republik, Egypten, Ghana, Guinea, Elfenbenskysten, Kenya, Mali, Niger, Somalia, Sudan og Togo.

Asien: Afghanistan, Indien, Indonesien, Pakistan, Saudi-Arabien og Yemen.

Tusindvis af muslimer verden over kan takke shariadomstolspræsident Ibrahim Datti Ahmed og deres egen dumhed for, at de og deres børn har pådraget sig sygdommen polio.

I årenes løb er talrige læger og sygeplejersker, som foretog vaccinationer, blevet dræbt af muslimer. De ivrigste mordere findes i det nordlige Nigeria, hvor terrorgruppen Boko Haram i årevis har bekæmpet alt, hvad der er vestligt, og vaccine er, som stort set alle andre opfindelser, udviklet i vesten. Det nordlige Nigeria er derfor i dag det sted i verden, hvor der findes flest tilfælde af polio.

Kilde: www.danielpipes.org 1/6 2013

Tro - ikke viden

"Mit argument for, at islam ikke er videnskabelig, er, at islam aldrig tillader tvivl. Tvivl er en af de værste mulige synder i Islam. Men videnskaben er bygget på et fundament af tvivl. En videnskabsmand er aldrig en troende, for at tro på noget, betyder at acceptere fakta uden kontrol. En videnskabsmand er altid en skeptiker, altid en tvivler. Gælder dette for islam? NEJ, et stort NEJ! Islam kræver 100% tro

og har ingen plads til tvivl. Islam kræver, at vi accepterer, hvad Koranen siger og hvad hadith siger, 100%. Der er ingen plads til nogen form for tvivl. Ingen debat. Det tillades ikke, at der sættes spørgsmålstegn ved de religiøse dogmer.. Enhver der vover at gøre det, bliver hurtigt bragt til tavshed.

Shafiya i Faithfreedom, april 2002

I Sverige anses viden for farlig

Andengenerationsindvandrereren Hera Lamppu Maduro havde en blog på Skånska Dagbladet. Det gik fint, indtil hun begyndte at beskrive virkeligheden i indvandrerkvarteret Seved i Malmø, hvor hun bor. Da blev hendes blog censureret, hun mistede sine jobs og hun blev langsomt frosset ud af det gode selskab.

Nu er hun kronikør på den samfundskritiske blog Avpixlat og har meldt sig ind i Sverigedemokraterna.

Vi bringer nedenfor nogle udsnit fra en af hendes første kronikker på Avpixlat.

I sommeren 2012 udkom i Sverige en bog af journalisten og forfatteren Björn Häger med titlen "Problempartiet".

Bogen omhandler de store avisers behandling af Sverigedemokraterna op til rigsdagsvalgene i 2006 og 2010 og omtaler blandt andet annoncer, der ikke

blev trykt, artikler, som blev bortcensureret, og nyheder, som ikke blev bragt. Voldelige overfald på kandidater for Sverigedemokraterna eller ødelæggelse af ejendom tilhørende Sverigedemokraterna blev konsekvent ikke omtalt med et ord. Redaktionerne vurderer nøje, om en nyhed kan være til gavn for eller til skade for Sverigedemokraterna. Kan den være til gavn for Sverigedemokraterna, bliver den ikke trykt.

Björn Häger har interviewet en række journalister og chefer på de store avisredaktioner om deres behandling af Sverigedemokraterna og udlændingepoliti-

ken, som er Sverigedemokraternas vigtigste programpunkt.

Interviewene afslører en total og konsekvent misinformation af læserne, som ikke blot er en skandale for et demokratisk land som Sverige, men som må rejse spørgsmålet, om Sverige med et så misinformeret vælgerkorps overhovedet kan kaldes et demokratisk land.

F.eks. udtaler chefredaktøren for Skånska Dagbladet Jan A. Johansson:

"De (Sverigedemokraterna) har jo fremsat en række udtalelser om visse indvandrergrupperes kriminalitet - frem for alt i Malmø - som vi ved er sande. Vi kan kontrollere dem, vi kender til dem, men vi publicerer dem alligevel ikke uden videre, fordi vi ved, at det vil være til allerhelvedes skade for samfundsudviklingen".

En blogger på Skånska Dagbladet

Da andengenerationsindvandrereren Hera Lamppu Maduro kritiserede mediernes negative omtale af det kvarter, Seved i Malmø, som hun bor i, blev hun kontak- tet af Skånska Dagbladet, som tilbød hende en blog på avisens hjemmeside. Hun takkede ja, og hendes tilværelse som blogger gik fint, indtil hun begyndte at omtale indvandrerbanders negative indflydelse på livet i Seved. Da blev hendes blog censureret, hun mistede sine jobs og hun blev langsomt frosset ud af det gode selskab.

Denne udvikling blev en øjenåbner for Hera Lamppu Maduro. Hun blev nu kronikør på den indvandringskritiske blog Avpixlat, og for nylig har hun meldt sig ind i Sverigedemokraterna.

I en artikel på Avpixlat fortæller Hera Lamppu Maduro om de begivenheder, som fik hende til at tage sit syn på virkeligheden op til revision. Hun skriver bl.a.:

Nogle af jer ved, at jeg bloggede om Seved på Skånska Dagbladet. Det hele begyndte med, at jeg skrev et lang åbent brev, som stiledede til medierne og politikerne. Jeg bad medierne holde op med at nedgøre Seved i tv og aviser, og i stedet fortælle om alle de mange gode ting, her findes. Jeg sendte brevet til bl.a. Ilmar Reepalu, lokalpolitiker i Malmø. Skånska Dagbladet ringede til mig dagen efter. De ønskede at skrive om mig og spurgte, om jeg ville skrive en blog om Seved. Set i bakspejlet indser jeg, at de tog brevet til sig, fordi det var skrevet i en venstreorienteret ånd. Det var politisk korrekt. Derfor de åbne arme. Alt gik, som det var tænkt. Jeg er en almindelig beboer med indvandrerbaggrund, og skrev om livet i et boligområde, som kun var udsat for mediernes kritik. Jeg fortalte om sammenholdet og vi-følelsen osv. Men ret hurtigt begyndte læsere fra Avpixlat at kommentere det, jeg skrev, og før, jeg vidste af det, var jeg involveret i politik, indvandringspolitik.

Redaktionen på Skånskan var ikke glad. Efter at to af mine indlæg var blevet slettet af redaktionen, sagde jeg selv op som blogger, fordi jeg vidste, at Skånskan ville have mig ud så hurtigt som muligt. De før så åbne arme blev lukket, og jeg var ude i kulden.

Men Avpixlat samlede mig op og inviterede mig ind i deres varme.

Jeg begyndte at skrive kronikker her, som er det eneste sted, hvor jeg kan skrive og tænke rimeligt frit og ucensureret. Mine øjne åbnedes, og jeg begyndte at se. Det var en brat opvågning, men ikke virkelig uventet. Jeg har altid vidst, men ikke troet, at der fandtes flere som mig.

Mit liv i Seved ændrede sig drastisk. Jeg har boet i Seved i 13 år og elsker Seved, hvor jeg føler mig godt tilpas. Men jeg havde tilsyneladende levet i en lys rød boble dér i uvidenhed om stedets tavse vold. Nu fik jeg en smagsprøve på den selv. Seved-banden fandt ud af, at jeg skrev en Seved-blog, og de læste mine kronikker på Avpixlat. De læser sandsynligvis også dette. For forståelsens skyld vil jeg fortælle, hvad der skete.

Jeg gik som sædvanlig på Rasmusgatan på vej hjem. Banden sad samlet på elskabet, som nu er blevet deres mødested, siden Siyad supermarkedet lukkede. Nogen i banden begyndte at råbe bemærkninger efter mig. Jeg tog en rask beslutning og spurgte, hvad de ville. Hurtigt blev jeg omringet af 11 stykker plus de to ledere. De råbte i munden på hinanden. Hvorfor skriver du lort om os på bloggen? Tror du, det skal gøre dig berømt? Og mere i samme stil.

Så talte lederen endelig: "Du får en chance", sagde han. "Hvis du ikke holder op med at blogge om Seved og os, så...". Det var klart en trussel. De øjne, jeg så ind i, var fyldt med had og vold. Han ønskede at gøre mig bange.

Man bør ikke begå den fejl at undervurdere disse fyre. De er blot smart klædt, men også vidende. De kender de svenske love og regler udenad og ved, hvordan man udnytter systemet maksimalt.

Jeg sagde, jeg ville respektere hans ønsker. "Ja, vil du respektere mig", sagde han næsten hysterisk.

Er det respekt, hvis en person bruger trusler for at få en respekt, som i virkeligheden er frygt, må man undre sig over, hvad der foregår i hovedet på vedkommende. Frygt og respekt er ikke det samme. Nu forstår jeg motivet bag deres terror. De tror, det er respekt folk viser, når de undviger og undgår dem.

Hvad er det, der får disse mennesker til at forveksle respekt med frygt og terror? De har brug for terapi, helst i en aflåst afdeling et eller andet sted.

Jeg begyndte at gå væk, fordi det hele havde taget en usund retning. Den anden leder kom efter mig og skreg, at jeg skulle komme med Sverigedemokraterne, så han kunne "tale" med dem.

Når de nu ser mig, råber de "ekstrem højrefløj" og "sverigedemokrat" efter mig. De griner og spørger, om jeg er holdt op med at blogge.

Bloggen på Skånskan er der ikke mere, men jeg har en ny. Banden læser sikkert også den.

I går forsøgte de at få adgang til mine vinduer. En bold ramte taget. Mine vinduer kan ikke ses fra gaden og vanskelige, hvis ikke umulige at ramme. Jeg indså, at nu begynder det. Da de ikke kan ramme mit vindue, har de i stedet smadret naboens med en sten. De har tisset i trappeopgangen. To betjente kom og optog rapport. Før de gik, spurgte jeg, hvorfor de ikke gør noget ved denne bande. "Vi forsøger", sagde de og skyndte sig at gå. Jeg føler mig ikke tryk ved det svar.

Nu har jeg skrevet om det, jeg ikke måtte skrive om. Jeg føler mig stærk alligevel. Når der begynder at ske ting omkring mig, er jeg klar over det. Jeg vil skrive om alt, hvad de gør og siger til mig. Jeg elsker min lejlighed og jeg elsker Seved. Mange mennesker er flyttet, fordi de ikke kan klare disse bander. Jeg bliver. De har, så vidt jeg ved i hvert fald endnu ikke overfaldet en kvinde, og jeg håber, de heller ikke gør det. Hvorfor får denne bande ustraffet lov til at terrorisere et helt kvarter med over 4000 boliger? Hvordan kan de rende om hjørner med politi og politikere? Hvordan er det muligt? Jeg fornemmer ugler i mosen.. Er der nogen, der kender svaret?

HV

Vort fædreland er en tanke

Tilsyneladende er vi et folk, der ikke længere gider eksistere, skriver forfatteren, som opfordrer danskerne til at vågne op.

Af *Arne Lago von Kappelgaard*

*Vi søger slægtens spor i stort og småt,
I flintøksen efter harvens tænder.
I mosefundets smykke, plumpt og rå,
I kirkens kvadre, lagt af brede hænder.
Hvert skimlet skrift, hver skjoldet alter-
bog
har gemt et gran af slægtens ve og våde.
Nu skal de røbe mig, hvad vej jeg drog,
og løfte mig en flig af livets gåde.*

I de seneste 30-40 år, har vi mistet mere af Danmark end nogensinde før. Vi mistede Skåne, Halland og Blekinge i 1658 og Norge i 1814, en stor del af Sønderjylland i 1864, Island i 1944. Men det er småting mod, hvad vi har tabt i vor egen tid, og især perioden 1983-2001 som må kaldes tåbelighedernes march. Vi har nemlig mistet viljen til Danmark, mistet lysten til Danmark. Vi har glemt at være et folk, vi har ikke mere viljen til at være danske. Det er viljen, der gør at folket har sin eksistens.

En vilje til at forsvare det, man har kært, viljen til at erkende, at vi er danskere. Som Harald Nielsen (1879-1957)

en gang så smukt har sagt det: *"Vort fædreland er en tanke. Når tanken ikke længere tænkes, eksisterer fædrelandet ikke længere"*. Hvis et folk ikke husker sin fortid, mister det sin identitet, og hvis det først er sker, er det slut med Danmark som nation.

Hvem er da danskerne, og hvem er dansker?

Det er så simpelt. Dansker er man f.eks., når ens forfædre så langt øjet rækker er født, har levet deres liv, og bidraget gennem deres arbejde til Danmarks bedste. Det er man, når man kan finde sine bedste-olde-tip-og tiptipoldeforældre o.s.v. i danske kirkebøger, folketællingslister, skifter og andre arkivalier.

Vi, deres efterkommere er danskere. Derfor er Danmark vores fædreland; det er derfra, vi har vores rod, til forskel fra kvæulanterne, der kommer udefra, og kun vil modtage uden at yde. Som de gamle sagde: *"Man må yde, før man kan nyde"*, *"gør din pligt og kræve din ret"*, og i den rækkefølge. Så simpelt er det. Man skal ikke gøre det sværere, end det er. At vore skriqhalse til politikere så de seneste mange år har præmieret dem, der kun

ville kræve uden at yde, og det på andres bekostning, kan man kun laste politikerne for. De har heller ikke dér været deres opgave voksen.

Vor historieløshed bliver hjulpet gevaldigt på vej af diverse mediefolk, globalisterne og de kulturradikale, hele slængen af argumentresistente beslut-

ningstagere, der alle har den ejendommelighed, at de har et inderligt ønske om at ville ødelægge ikke alene deres egen historie, men også min.

Efter 30 års indvandring af muslimer, kan man se et klart mønster af negative direkte konsekvenser af en nærmest selvmorderisk og nihilistisk indvandringspolitik. Både mennesker og dyr lærer af erfaringer og mønstre, og man er da på herrens mark, hvis man bliver ved at sætte hænderne på en varm kogeplade efter at have brændt sig i 30 år!

Din dag er kort, men slægtens lang

Hver enkelt dansker er et led i en lang kæde, der rækker årtusinder bagud. Vi (de nulevende) er et bindeled mellem forfædre og efterkommerne, mellem fortid og fremtid. Dette siger os med tydelige ord, at vores levetid her på jorden er så kort, og døden er så lang. Det betyder så også, at vi bør benytte den tid vi får afmålt bedst muligt.

Det til gavn for os selv, men ikke mindst for andre, for enhver generation er i tjeneste for den næste.

Derfor skal vi forvalte det, vi har fået overbragt fra tidligere generationer, med omtanke og respekt. Alt skal nødvendigvis ikke bevares, men vi skal ikke bare kassere det overleverede, for at kaste os hovedkulds ud i en globaliseret verden, og prise alt hvad der er fremmed. At tænke sig om og bruge forstanden er aldrig kommet nogen til skade.

Er vi ikke fribårne? Er vi blevet en nation af svæklunge? Et folk der sætter nydelse over ansvar og pligt, er dømt til undergang!

Man kommer uvægerligt til at tænke på franskmanden Raymond Aron (1905-1983), der for en ca.30 år siden udtrykte det meget præcist: *"Samfund, der sætter*

nydelse over pligt, mister sansen for ansvar og fremtid."

Hvis der bare var lidt af den handlekraft tilbage, som vore forfædre besad, så burde vi ranke ryggen og stolt løfte vores røst til det svineri der har gået i svang de seneste 30 år. Den som vil målet, må også ville midlet. I en "krig" må man knuse sin fjende. Vi skal ikke gang på gang være imødekommende, men slå hælene i og stolt og roligt slå vagt om vores nationale arv.

Vi bør have perspektiver ud over bugen og sengen. Det er fra de etniske danske slægter, de som er sig deres arv bevidst, at faklen skal føres videre til næste generation. Alt det fremmede - og her tænker jeg fortrinsvis på muslimer, der er kommet til landet i de seneste fire årtier, bliver aldrig danske, og det uanset i hvor mange generationer de er her. Mange har desværre fået dansk statsborgerskab og pas, men de fleste vil tilsyneladende vedblive at være fremmede, da de ikke ønsker at blive en del af det danske samfund.

Lad blikket skue hen over de lande, der er under profetens grønne banner, og de fleste vil vel nok fravælge den undertrykkende og despotiske halvmåne, hvor ufred, kaos, en ikke eksisterende infrastruktur, kiv og strid hersker, ikke som en undtagelse, men som en regel.

Europa som muslimsk koloni

Derfor er Danmark (og Europa) godt på vej til at blive en muslimsk koloni, hvor landenes oprindelige befolkning er at betragte som andenrangs borgere (dhimmier), en status, der vil gøre dem retsløse i deres eget land med indskrænkninger af frihed og ytringsfrihed.

Landets grænser eksisterer sågar ikke længere. Er det ikke på tide at afkaste sig muldvarpesindet og strudsemanererne, og være sig sit ansvar bevidst som etnisk dansker .

Ønsker vi et kristent Danmark, eller er det at foretrække at leve i et muslimsk Danmark! Hvis man ikke ønsker sidstnævnte, så må danskerne se at få fjernet skyklapperne, og se de barske realiteter i øjnene. Hvis muslimerne får magt som

de har agt, så bliver vi bogstavelig talt tilbage til intetheden, til et liv, hvor alt håb, frihed, lys og glæde er fraværende, et åndeligt mørke, og hvor man ville ønske sig en barmhjertighedsgerning for at komme ud af slavetilværelsen.

Et folk der er stolt af sit land og sin herkomst, vil aldrig lade sig underkue af muslimen. Så i kraft af vores arv og afstamning, bør vi have perspektiver ud over vores daglige dag. Vi skal ryste slapheden af os, og vedstå slægtskabet med den vikingeånd, der skabte Danmark som et rige.

Vores forfædre kæmpede med løftet pande og rank ryg, når landet var i fare. Lad os tage ved lære. Vi har kun dette ene og alt for korte liv, og døden er så lang.

Tilsyneladende er vi et folk, der ikke længere gider eksistere! Hvor man kigger hen, opløsning overalt, samt skræmmende lave fødselstal blandt indfødte europæere og ingen disciplin. Europa er i moralsk forfald, slaphed, værdiskred, forfladigelse og nydelsessyge råder over det meste af Europa.

Ord som troskab, uforfærdethed, retfærdighedssans, mådehold, ordholdenhed, karakterstyrke, loyalitet, pålidelighed, energi, pligt, flid, ansvar og arbejde, det var de gamles ledestjerner og vejvisere. Har betydningen af disse ord, helt mistet sin betydning for den forlystelsessyge dansker!

Man kan godt leve uden bevidsthed om historien. Det gør de små hunde. Men vi er mennesker (Palle Lauring). Hukommelsen er det vigtigste i sindet. Sjælen bor i hukommelsen. Et menneske uden hukommelse mister sin identitet.

Her er det fristende at citere Jeppe Aakjær (1866-1930):

" -Lad mig kun flagre hen som blad i høst, når du, mit land (Danmark), min stamme (danskerne), frit må leve."

Hvis ikke Holger Danskes ånd snart vækkes til live og forkynder den gamle danske lære, at ved ofre skabtes Danmarks ære, så lad da Danmark sove sin tornerosesøvn og lide stråddøden, for det er åbenbart besat af den "europæiske syge", der går ud på at behage de udefra kommende og blæser på Danmarks tusindårige ret til at eksistere som et kristent og frit land, derfor: **Vågn op** danskere, inden det er for sent.

Vi, de nulevende, ejer ikke dette land. Vi har det til låns. Vi har ikke lov til at gøre med det, hvad vi vil. Vi er forpligtede over for fortiden (dem der var før os-AvK), og vi er forpligtede over for dem, der kommer efter os, (Claes Kastholm Hansen).

Vi nærmer os med hastige skridt point-of-no-return, medens de sidste søm slås i Danmarks ligkiste, og muslimerne messer: "Danmark sov, medens vi værver dit ligtæppe."

*Alvorligt taler ved alfarvej
med grønsvær tækket de gamles grave.
Henfarne slægter – forglem dem ej!
I arv de gav dig en ædel gave.
Henfarne slægter i landets marv
sig ej fornægter. Bevar din arv!*

*Hvad hånden former, er åndens spor.
Med flint har oldbonden tømret, kriget.
Hver spån, du finder i Danmarks jord,
er sjæl af dem, der har bygget riget.
Vil selv du fatte dit væsens rod,
skøn på de skatte, de efterlod.*

(Johannes V. Jensen)

Statsborgerskab til terrorister

"Vi vil gerne give statsborgerskab til en potentiel terrorist", siger de Radikales ordfører

To udlændinge har det seneste år fået godkendt dansk statsborgerskab, skønt Politiets Efterretningstjeneste (PET) har advaret Folketinget om, at de kan udgøre en fare for landets sikkerhed. Den 3/6 vedtog samtlige medlemmer af folketinget undtagen medlemmerne af Dansk Folkeparti at tildele 685 voksne og 380 børn dansk indfødsret. Blandt de voksne, som fik indfødsret var en, som Politiets Efterretningsvæsen anser for at være potentiel terrorist.

En af de personer, som fik dansk statsborgerskab, er Taimullah Abu Laban, der er søn af den nu afdøde og yderlig-

gående imam Ahmad Abu Laban. Taimullah Abu Laban er frontfigur i bevægelsen Hizb Ut-Tahrir og har blandt andet opfordret til drab på jøder. Det er uvist, om Taimullah Abu Laban er den potentielle terrorist, som PET advarer imod. Folketingsmedlemmerne ved det ikke. De stemmer uden at vide, hvad de stemmer om.

Under debatten i folketinget spurgte Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti de Radikale, om de ville være med til at gå den forældede FN-konvention fra 1961 efter i sømmene for at finde en løsning, så man i fremtiden kunne undgå at give

statsborgerskab til potentielt farlige terrorister. Zenia Stampe fra De Radikale svarede: *"Konventionen er up to date og tidssvarende, og vi vil gerne give statsborgerskab til en potentiel terrorist."*

Den 3. maj 2012 - advarede PET også indfødsretsudvalget mod en statsløs. Men også denne person fik godkendt sit statsborgerskab, fordi han ikke var dømt.

Kilde: Folketingstidende samt BT 7/5 2013

Tilbage til kristendommen

Den fremtrædende amerikanske muslim Umar Lee fra St. Louis har konverteret tilbage til kristendommen.

I et interview, som kan ses på YouTube, fortæller den tidligere muslimske leder, hvordan han blev lokket og fyldt med løgn i det muslimske samfund.

Han fortæller, at han aldrig har mødt en glad og lykkelig muslim. Islam bygger på terror og frygt, hvorom han bl.a. siger:

"Der findes en forurettelsesindustri, som forsøger at skabe et billede af en truende islamofobi, som i realiteten er meget beskednen. Men lad os da tale om religiøse fordomme:

Hvis du konverterer til kristendommen i Saudi-Arabien, bliver du myrdet. Hvis du konverterer fra islam i muslimske lande, straffes du med døden.

Hvorfor er muslimske samfund så bange for missionærer? Hvorfor er muslimske samfund så bange for ytringsfriheden? Hvorfor er muslimske samfund så bange for evangeliet? Hvorfor er muslimske samfund så bange for budskabet om Jesus Kristus?

Hvis muslimer mener, at Islam er sandheden, hvorfor tror de så ikke på, at Islam kan konkurrere på markedet for ideer?

Selvfølgelig tror de ikke på, at islam kan konkurrere under frie forhold, el-

lers ville de ikke dræbe mennesker, der konverterer til kristendommen og sætte missionærer i fængsel."

Kilde: shariaunveiled. 18/5 2013

Ny schweizisk folkeafstemning om immigration

Miljøgruppe ønsker at undgå yderligere urbanisering og at bevare den unikke natur uspolet.

Af Søren Lind Jensen

En schweizisk miljøgruppe har samlet nok underskrifter til at gennemføre en national folkeafstemning om begrænsning af indvandringen til Schweiz til kun at måtte udgøre 0,2% af den årlige befolkningstilvækst. Der bor otte millioner i Schweiz og knap en fjerdedel er ikke-schweizere.

Miljøgruppen ønsker også, at 10% af Schweiz' ulandsbistand skal bruges til familieplanlægning og fødselskontrol.

Der kræves 100.000 godkendte underskrifter, for at man kan sende et forslag til folkeafstemning i Schweiz. Miljøgruppen *Ecopop* samlede med lethed 120.700 godkendte underskrifter. Der kan holdes folkeafstemninger i Alpelandet helt op til fire gange årligt.

Tidligere departementschef for det schweiziske miljøministerium, Philippe Roch, motiverer baggrunden for anmodningen om folkeafstemningen med, at presset på Schweiz' miljø og natur pga. voksende befolkningstal er stigende, og at livskvaliteten for den enkelte schweizer som følge heraf er blevet forværret. Siden 1990 er befolkningstallet i Schweiz vokset med 15%, hvilket i store dele af befolkningen har afstedkommet bekymring for, at Schweiz gradvis bliver overbefolket.

For at undgå de sædvanlige anklager om fremmedhad fremhæver miljøgruppen, at dens anliggende er at betragte ud fra en miljømæssig synsvinkel og ikke ud fra, hvilken etnisk baggrund indvandrerne i Schweiz har. Miljøgruppens mål er at undgå yderligere urbanisering og bevare Schweiz' unikke natur uspolet – både landbrugsarealerne, bjergene, floderne, søerne og dalene.

Selv om EU sidste forår fordømte den schweiziske regering for at genindføre en fast kvota for de otte Central- og Østeuropæiske lande, der blev medlem af EU i 2004, stod den schweiziske regering fast. Indtil 2011 var kvoten

fastlagt til 2.000 årlige opholdstilladelser.

Miljøgruppens forslag er ikke det eneste om indvandring, der kommer til folkeafstemning i år. Det schweiziske konservative folkeparti SVP har også samlet underskrifter nok til en folkeafstemning om strammere immigrationskvoter.

Folkeafstemningen gav et stort flertal for at begrænse indvandringen.

Kilde: bbc.co.uk/news/world-europe/2/11-2012

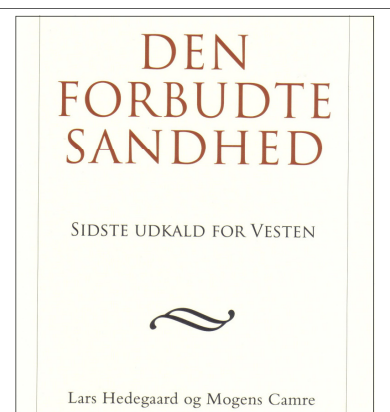
Ny bog fra DDF

Den Danske Forenings forlag har udgivet en ny bog "Den forbudte Sandhed" skrevet af Lars Hedegaard og Mogens Camre.

Bogen omhandler den kriminalisering, som debatten om den vestlige verdens fremtid i stigende grad mødes med.

Et afsnit fra bogen, som fokuserer på EUs bestræbelser på at kriminalisere sandheden, kan læses på side 5.

Bogen er på 109 sider og koster 95 kr. Den kan bestilles ved henvendelse til danskeren@danskeren.dk eller tlf. 86132401.

Martyrerne i Otranto

800 indbyggere i den syditalienske by Otranto, som i 1480 foretrak at blive halshugget fremfor at omvende sig til islam, blev den 12. maj helgenkåret af pave Alfonso.

I 1453 havde osmannerne erobret Konstantinopel. Herefter rykkede deres hær vestover og deres flåde indtog i juli 1480 Otranto, hvor de først forårsagede et blodbad i katedralen, hvor præster og hundredvis af troende havde søgt tilflugt. Herefter krævede de, at Antonio Pezzulla, også kaldet "Primaldo" – en skrædder og en ledende person i byen – overgav sig og konverterede til Islam. Han blev ligesom 800 andre af byens indbyggere dræbt den 14. august 1480, da han nægtede at afsvære sin kristne tro.

Året efter blev byen befriet af Alfonso den II af Napoli (1448-1495) og i den forbindelse begravede man de jordiske levninger af de 800 personer i byens katedral. I 1771 godkendte pave Clemens XIV gennem et dekret kulten omkring martyrerne fra Otranto. 450 år senere genåbnede man deres sag, og ved en højtidelig messe den 31. juli 2007 i byens katedral anerkendte Den katolske Kirke dem officielt som martyrer. I et dekret den 20. december 2012 bekræftede pave Benedikt XVI at en mirakuløs helbredelse har fundet sted på den salige Antonio Primaldos forbøn. Dermed var vejen banet for at man kunne helgenkære Primaldo.

Kristne bliver stadig forfulgt

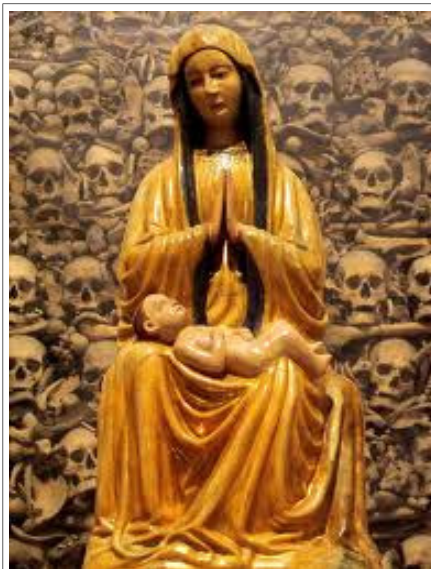
Ved helgenkåringen sagde pave Frans bl.a.:

"Da de 800 martyrer af Otranto stod med valget mellem at give afkald på Kristus eller at dø, forblev de trofaste mod evangeliet. Det var netop deres tro, der gav dem styrke til at forblive trofaste. Som vi ærer martyrerne fra Otranto, vil vi bede Gud om at give styrke til de mange kristne, der i disse tider og i mange dele af verden, lige nu, stadig udsættes for vold, og give dem mod og troskab til at gengælde ondskab med godhed."

Massakren i Otranto

Den 28. juli 1480 kom en tyrkisk armada fra det albanske Valona under Pasha Gedik Ahmet med ca. 150 fartøjer og 18.000 soldater og lejrede sig under Otrantos tykke bymure.

Angrebet gik i gang. Byen forsvarede sig ihærdigt, men de 6000 indbyggere kunne i længden ikke modstå bombardementerne. De opgav byen og trak sig med garnisonen ind i borgen, mens tyrkerne begyndte deres hærgen - også i byens nærliggende landsbyer.

De jordiske rester af nogle af martyrerne fra Otranto.

Da krævede Gedik Ahmet, at forsvarerne skulle overgive sig. Det nægtede de, hvorpå tyrkerne genoptog bombardementerne. Den 11. august efter 15 dages belejring gav pashaen ordre til det endelige angreb, hvorunder det lykkedes ham at nedkæmpe forsvaret og indtage borgen.

I den efterfølgende massakre blev alle mænd over 15 år dræbt, mens kvinder og børn blev gjort til slaver. I følge nogle historiske opgørelser var der ialt 12.000 døde og 5000, der blev gjort til

slaver. Disse tal medregner ofrene i det omliggende landområde på den salentinske halvø.

De overlevende og præsteskabet m.m. var flygtet ind i domkirken for at bede sammen med ærkebiskop Stefano Pendinelli.

Pashaen beordrede dem alle til at tage afstand fra kristendommen, men da han fik et klart nej, brød han ind i domkirken og tog dem til fange. De blev alle dræbt, og kirken blev som tegn på tyrkernes foragt lavet om til hestestald. Særlig barbarisk blev drabet på den gamle ærkebiskop, som opfordrede alle sine endnu levende trosfæller at påkalde Vorherre i dødsøjeblikket.

Bispen blev hugget ned med sabel og hakket itu med krumsablerne, mens hans afhuggede hoved blev sat på en lanse og båret rundt i byen. Kommandanten for befæstningen, Francesco Laro blev i levende live langsomt savet midt igennem..

Den 14. august lod pasha Gedik Ahmet de overlevende føre til den nærliggende Minerva-bakke, hvor han lod mindst 800 halshugge, idet han tvang slægtninge til at deltage i henrettelserne. Den første var Antonio Primaldo. Traditionen siger, at hans krop efter halshugningen blev stående rank på sine ben, indtil den sidste af otrantinerne var blevet martyrer på trods af bødlernes anstrengelser på at vælte ham omkuld.

Det siges, at en tyrkisk officer ved navn Bersabei omvendte sig ved at se, hvordan otrantinerne døde for deres tro. Selv led han derpå martyrdøden ved sine egne våbenbrødre.

Kilder:

Catholic Online 14/5 2013
Katolsk Orientering 14/5 2013
Spydpigen 12/2 2013

Danmark rundt

Forsikringsvindel

Den 42-årige Arshad Mahmood er ved retten i Nykøbing blevet idømt to års fængsel for forsætlig brandstiftelse på Nakskov Banegård, hvor han forpagter banegårdskiosken. Mahmood blev dømt for at betale sin svoger og en tredje mand for at sætte ild på kiosken. Han blev også pålagt at betale erstatning for et beløb på 1.478.000 kroner til to forsikringselskaber og Regionstog, der ejer banegårdsbygningen. Mahmood nægtede sig skyldig og ankede til landsretten.

Kilde: Folketidende 10/1 2013

Brand i bokseklub

Politiet leder efter to unge mænd, der blev set løbe væk fra en brændende bokseklub i Korsør den 8/1. De to beskrives som 16-20 årige og af udenlandske herkomst. Det var i den udbrændte klub, at Brian Nielsen havde sin bokseopvækst.

Kilde: EkstraBladet 8/1 2013

Ingen udvisning af vanekriminell

En 27-årig libaneser, som sidste år var hovedmand bag ramadan-angrebet på skadestuen på Odense Universitetshospital, blev ikke idømt udvisning, som anklagemyndigheden ønskede, til trods for, at han har et synderegister så langt som et ondt år. Han er f.eks. siden 2002 blevet dømt for røveri fem gange.

Kilde: Den Korte Avis 10/1 2013

Overfald i Vollsmose

To unge arabere og en somalier er blevet varetægtsfængslet for et særdeles voldeligt overfald på en 59-årig hundeluffer på en sti ved Vollsmose i Odense den 23/5. Manden blev fundet af forbi-

passerende og bragt til Odense Universitetshospital, hvor han siden har ligget i coma.. Det er stadig (28/5 2013) uvist, om han overlever.

Kilde EkstraBladet 23/5 2013

Utryghed i "udsatte områder"

Center for Boligsocial Udvikling har ved hjælp af en stort anlagt undersøgelse af 33 "udsatte områder" fundet ud af, at der er en høj grad af utryghed i disse bydele. 26% af de adspurgte beboere oplyser, at de er utrygge ved at færdes ude efter mørkets frembrud, og mange undlader helt at gå ud. På trods af denne forsigtighed har 13% været udsat for kriminalitet inden for det seneste år. 27% af ofrene undlod at anmelde kriminaliteten.

Kilde: www.cfbu.dk

Dyremishandling - opdragelse til ondskab

"Ukendte gerningsmænd har mishandlet en gris af den sjældne sortbrogede landrace så voldsomt med en kniv, at den måtte aflives... Overfaldet på den kun en måned gamle gris skete i Brabrand uden for Århus... I et tilfælde måtte en pattegris aflives, efter at børn med anden etnisk baggrund end dansk havde stukket en kæp i den."

Kilde: BT 15/6 2005

"Indvanderer-drenges mishandling af grise på et besøgslandbrug i Aarhus fik kommunen til at gribe ind og fjerne dyrene... I området derude er der børn af anden etnisk herkomst, som desværre ikke bryder sig om grise. De syntes, det var sjovt at kaste sten efter grisene, siger kommunens biolog... I et tilfælde måtte en pattegris aflives, efter at børn med anden etnisk baggrund end dansk havde stukket en kæp i den."

Kilde: MX 22/5 2013

"Æres" mishandling af pige - opdragelse til danskerhad

En 17-årig pige, som er datter af statsløse palæstinensere, havde fået en dansk kæreste. Det var totalt uacceptabelt for familien, som truede pigen med døden og mishandlede hende i timevis i hjemmet i Høje Taastrup, indtil det lykkedes pigen at tilkalde politiet. Pigenes forældre, moster og onkel deltog i mishandlingen. De blev alle anholdt.

Kilde: EkstraBladet 5/3 2013

Danskerne mindre lykkelige

Danskerne plejer at score topplaceringer i undersøgelser af lykke og sikkerhed, men i OECDs seneste undersøgelse af medlemslandene offentliggjort den 28/5 2013 er Danmark røget ned på en otteplads, mens Australien ligger i top. Blandt årsagerne til den lavere placering angives følelsen af jobsikkerhed og personlig sikkerhed. 3,9% af danskerne har været udsat for en forbrydelse inden for de seneste 12 måneder, og det er kun en anelse under OECDs gennemsnit på 4,0%.

Kilde: www.oecdbetterlifeindex.org

Overfald på transseksuel

På Rådhuspladsen i København slog en 21-årig kokkelev uden videre en transseksuel 48-årig ned bagfra med en hammer, så kraniet flækkede. Efter anholdelse påstod han i dommervagten, at den transseksuelle skulle have kaldt ham møgperker. Den transseksuelle oplyser, at der ikke gik nogen form for samtale forud. Den 21-årige var prøveløsladt fra en anden voldsdom og vil formodentlig blive anklaget for "hate crime", hvilket forlænger straffen med op til en halv gang.

Kilde: TV2 8/6 2013

Jorden rundt

Klostret i Gracanica, en af de kirker i Kosovo, som de indvandrede albanere ikke har smadret - endnu.

holdt få minutter efter mordet. Tre medskyldige blev anholdt få dage senere.

Kilde: BBC 22/5 samt CNN 30/5 2013

Soldat stukket ned i Paris

En soldat, som patruljerede for at forhindre terror, blev stukket med bagfra af en ca. 30-årig mand af nordafrikansk udseende og med arabisk klædedragt. Soldaten patruljerede sammen med to andre soldater, som gik foran, hvorfor de ikke nåede at reagere i tide. Gerningsmanden blev senere pågrebet takket være overvågningsskemaer.

Kilde: www.france24.com

Dyr berigelse i Norge

Norges statsminister Jens Stoltenberg har mange gange udtalt, at ”innvandringen er en social, kulturell og økonomisk berikelse”, minder skribenten Hege Storhaug om i Aftenposten 19/5 2013 i anledning af, at Statistisk Sentralbyrå har beregnet, at hver ikke-vestlig indvandrer koster Norge ca. 4,1 mill. kr. i et livsforløb. Norge modtog i 2012 15.400 ikke-vestlige indvandrere, hvilket svarer til en udgift på 63 mia. kr. bare for det års indvandring. Norge er med andre ord ved at æde sin olieformue op på uproduktive indvandrere.

Seniorforsker ved SSB Erling Holmøy udtalte i anledning af undersøgelsen:

”Jeg studser ofte over, at en kvart procents renteændring får så meget større opmærksomhed i medierne end de økonomiske konsekvenser af indvandring.”

Kilde: Aftenposten 19/5 2013

Det kan tilføjes, at den danske regering med socialminister Karen Hækkerup i spidsen har stoppet en tilsvarende undersøgelse i Danmark.

Kristenforfølgelse i Kosovo

Den russisk-ortodokse kirke fordømmer i skarpe vendinger, at kosovo-albansk politi den 7/1 afbrød en julemesse i klostret Gracanica, hvor de arresterede 10 serbere, fordi de havde ”optrådt mistænkeligt”. De 10 arresterede blev pryglet under fangenskab, - en af dem, så han efter frigivelsen et døgn senere måtte indlægges på hospital med en skadet nyre. Serberne klagede efterfølgende til EU's mission i Kosovo EULEX, som imidlertid har for vane at ignorere klager over vold mod kristne i Kosovo.

Kilde: Voice of Russia samt B92

Belønnet for at krænke kvinde

”Hvis du vil arbejde her, skal du kunne trykke alle mennesker - både kvinder og mænd - i hånden,” sagde chefen for integrationsudvalgets kontor i Trollhättan til en praktikant. Praktikanten følte sig krænket af den besked og fik af kommunen tilkendt 30.000 kroner i erstatning.

Efterfølgende har Sverigedemokraterna og en række borgere indklaget kønsdiskriminationen for justitieombudsmanden.

Kilde: ttela.se 18-20/5 2013

Optøjer i Stockholm

Natten mellem den 19. og 20. maj begyndte ”unge” i forstaden Husby at afbrænde biler, knuse ruder og at angribe politi og brandvæsen med stenkast. Optøjerne bredte sig hurtigt til blandt andet Rinkeby, Vårberg, Skarpnäck, Bredäng, Flemingsberg, Fittja, Jakobsberg, Norsborg, Sollentuna, Spånga, Tensta och Älvsjö. Det forlyder, at optøjerne blev iværksat, fordi politiet den 13/5 havde skudt en mand, som truede med en kniv. På begæring af Sverigedemokraterna skal Riksdagen diskutere optøjerne den 31. maj.

Kilde: Expressen.se 26/5 2013

”Sverige har samlet set været langt bedre end Danmark til at integrere udlændinge i politik, kultur- og samfundsliv.”

Politiken 24/5 2013

Soldat stukket ihjel i London

I London forstaden Woolwich kørte islamister 22/5 2013 først en ung soldat ned, hvorpå de halshuggede ham med macheter. To gerningsmænd blev an-

Den buddhistiske munk Shin Thawbita - brændt med syre og benzin og med kønsorganerne skåret af.

Den saudiarabisk finansierede moské i Meikhtila i flammer den 20/3 2013

Religionskrig i Myanmar

Almindeligvis finder folk sig i den muslimske aggression og forsøger at forstå, hvad der dog gjorde de aggressive muslimer så vrede. Men af og til sker det, at nogen går til modangreb.

Det skete i Meikhtila i Myanmar den 20/3, efter at en flok muslimer havde tortureret en buddhistisk munk ihjel.

Da lokale buddhister opdagede, hvad der var sket, løb de efter muslimerne, som søgte tilflugt i den lokale saudiarabisk finansierede moské. Det hjalp dem ikke. Buddhisterne satte ild til moskeen, som brændte ned over hovedet på de muslimske mordere.

Muslimer forsøger som bekendt ikke at forstå årsagen til andres handlinger og det ligger dem fjernt at sige undskyld. Så nu er hellige krigere på vej til Myanmar fra både Indonesien og Syrien. Den salafistiske leder Sheikh Bilal al-Masr opfordrer enhver muslim, som kommer i nærheden af en buddhist, til at dræbe vedkommende.

Kilde: Jihadonbuddhists.org 11-12/5 2013

Rusland arresterer islamister

I et forsøg på at forebygge terror under næste års vinterolympiske lege i Sochi arresterede russisk politi d. 7/6 300 muslimer, som var forsamlede i en moské i Moskva. En del skrifter blev konfiskeret for at undersøge deres eventuel-

le ekstremistiske indhold. Præsident Vladimir Putin udtalte efterfølgende: "Vi slår hårdt tilbage imod ekstremister, som forsøger at ødelægge vort samfund under påskud af radikalisme, nationalisme og separatisme".

Kilde: shariaunveiled 8/6 2013

Muslimske pædofili-ringe i England

I 7 år kendte socialarbejdere og politi i Oxfordshire til, at en kreds af muslimske mænd truede og udnyttede sårbare mindreårige hvide piger som sexslaver. Ingen turde at røre ved sagen af frygt

for de automatiske beskyldninger om racisme og islamofobi. Der skete ikke noget, før en muslimsk dommer blev sat på sagen. Han kan agere uden at risikere repressalier. 7 medlemmer af den sadistiske pædofili-ring er indtil nu fundet skyldige. Deres straf udmåles den 26/6 2013.

Der er nu talrige tilsvarende sager under oprulning over hele Storbritannien. De har alle race og religion som afgørende faktorer: alle de pædofile forbydere er muslimer, og alle de udnyttede ofre er hvide, mindreårige piger.

Kilde: shariaunveiled 6/6 2013

Disse 7 muslimer og deres talrige muslimske sexkunder kunne i årevis udnytte mindreårige hvide piger som sexslaver. Hverken socialarbejdere eller politi turde røre ved sagerne, da gerningsmændene var "af anden etnisk herkomst end engelsk". Der skete ikke noget, før en muslimsk dommer kom på sagen.

Velunderbyggede undergangsvisioner

Guillaume Faye:

L'Archéofuturisme V2.0.

Nouvelles Cataclysmiques.

(Les Éditions du Lore, 2012. 205 sider. 19 euro).

I adskillige bøger har den franske journalist og filosof Faye advaret om Vestens truende undergang og krig, hvis den aktuelle befolkningsudskiftning får lov til at fortsætte. I 1999 knæsatte han begrebet "arkæofuturisme" for den kombination af ældgamle og nye tendenser, der vil dominere den kommende æra, som vil blive præget af en "konvergens af katastrofer". I nærværende bogs 11 noveller benytter han sig af den skønlitterære, fiktive stil for at illustrere, hvad han mener.

Han fremmaner scenerier, der nok ville få selv en Anders Breivik til at blegne af rædsel. Meget overbevisende lader han nogle mennesker ved et synsk medies seance lige før 1. verdenskrig, da fred og fremskridt lod til kun at ville fortsætte, via mediets evner få at vide, hvordan den pariser-café, de sidder i, ser ud tre år, 30 år, 50 år, 100 år og 200 år ude i fremtiden. De studser over krigsscenerne og soldaterne i de to første fremsyn, undrer sig over den moderne arkitektur i 1964, men fatter ikke, hvorfor kvarteret er præget af en moské og mørklødede, tilslørede mennesker i 2014. Og i år 2114 virker det komplet uforståeligt, at hele storbyen er væk, og der er kun træer, primitive hytter og nogle negre omkring et bål.

I efterfølgende noveller forklares det så, at verdenscivilisationen, som i forvejen var bygget på intim gensidig afhængighed og højteknologisk sårbarhed, går under i kaos i årene efter 2025, primært fordi man lader muslimske lande få atomvåben og tillader massevandringerne fra syd til nord. Man følger enkelte vesterlændinges sidste isnende dage, hvor indvandreroprøret, der raserer byerne, toner frem i horisonten, og selvmordet bliver eneste flugtvej for de i

forvejen få tilbageværende repræsentanter for værtsfolkene.

Den såkaldt globale civilisation var næsten udelukkende konstrueret af folk af europæisk herkomst, men disse var for åbne, selvhadende og "lod vira trænge ind i organismen". Uden fornyelse af hjælpekilderne til at opretholde verdens befolkning på 8 mia. mennesker decimeres den snart til 80 mio. I nogle årtier formår små lommer af den gamle livsform at holde stand ved at leve som klunsere på resterne af civilisationen, men det meste af kloden er sunket ned i en ny middelalder uden nogen form for moderne teknologi. De små adskilte stammesamfund bekriger hinanden til hest og med sværd, bue og pil. Man får endelig lov til at uddrive ondets rod ved "etniske rensninger", for, som Faye skriver, eksisterer der ikke længere nogen menneskeretsdomstol eller noget som helst andet, som kan håndhæve respekten for en ideologi og en moral, der ikke er bygget på kendsgerninger. Læren er, at "forsøget på at forene en forskelligartet menneskehed i et homogent system nødvendigvis må føre til en eksplosion". Hertil kommer globalise-

ringen, hvor hele det finansielle og teknologiske system hænger sammen og derved også kan falde som dominobrikker eller et korthus.

Faye skuer dog i de sidste noveller endnu længere ud i fremtiden. Godt tusind års mørk middelalder følger sammenbruddet, alt skal genopdages og opbygges fra grunden på ny. Vor civilisation er gået ganske i glemmebogen og eksisterer kun som sagn a la Atlantis. I år 4262 (efter vor tidsregning, en ny er for længst indført) har en højteknologisk civilisation endelig igen taget skridt ud i rummet og på Mars, men så lader Faye en kosmisk katastrofe (en asteroide) endelig definitivt udslutte den hårdt prøvede menneskehed. Det har han en pointe med: Hundre tusinder af år efter er en ny intelligent art udviklet på Jorden (fra delfinerne) og har opbygget en civilisation. Da en af deres forskere finder spor efter humankulturen, ryster det delfinernes verdensbillede. På de sidste sider antydes, at en ny intelligent art står på spring til at overtage scenen...

Pointen er jo, at tiden aldrig standser, og at der altid spirer noget nyt op af asken. Men samtidig har intet levende væsen dette udenforstående perspektiv. Hver enkelt gruppe må kæmpe for sig selv og forsvare sig med næb og kløer, for kun den stærkeste overlever. Tilværelsen set med meget mørke briller, vil nogen måske mene, men desværre er de aktuelle tendenser sådan, at noget, der ligner Fayes dystopi, i hvert fald er mere sandsynlig, end at verden om 100 år er én stor, velstående og harmonisk familie. Paradoksalt nok er det måske netop den blinde stræben mod denne utopi, som fremkalder dystopien. En verden af selvstændige folk, der lever uden gensidig indblanding på egne præmisser, vil rigtig nok ikke være perfekt, men vel dog at foretrække for utopien med den indbyggede katastrofe?

Peter Neerup Buhl

Cherif El Ayouty døbt

Den kendte debattør Cherif El Ayouty, som i de første mange år af sit liv levede som troende muslim, lod sig den 9. juni døbe i Kastelskirken i København.

Forud for den store beslutning om at konvertere til kristendommen havde Cherif El Ayouty i mange år forsøgt at få tilslutning blandt andre muslimer til en reform af islam i moderne og tolerant retning.

I 2009 udgav han bogen "Nutidens Muslim", som var hans bud på en modernisering af islam. Heri argumenterede han bl.a. for, at religion bør være et personligt og privat anliggende, og at lovene i et civilsamfund skal have forrang over religiøse hensyn.

Ligeledes mente han, at muslimer må acceptere, at både muslimer og ikke-muslimer skal kunne kritisere islam, og at det skal stå muslimer frit for at forlade islam for at blive ateister eller for at tilslutte sig en anden religion.

Endelig vendte han sig imod enhver form for vold og terror i religionens tjeneste.

Hans forsøg på at vinde gehør for sine synspunkter blandt andre muslimer var imidlertid forgæves.

Derfor traf han til sidst den store beslutning, at lade sig døbe.

Efter dåben sagde Cherif El Ayouty i en kort tale, at den vestlige kultur har givet ham og hele menneskeheden velstand og fremgang på alle måder, mens islam desværre ikke har bidraget med noget positivt.

Cherif El Ayouty kort før dåben.

Han sluttede med at sige, at han nu følte sig genfødt som et helt og harmonisk menneske: "Jeg har taget et skridt, jeg skulle have taget for mange år siden".

Cherif El Ayouty kom til Danmark i 1968 og arbejdede i mange år som civilingeniør.

DANSKEREN

udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme. Foreningens medlemmer modtager bladet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på bladet for 250 kr. om året - se kuponen side 24. Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse. Bladet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Foreningens adresse:
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:
Tlf. 86 13 24 01
Danske Bank Reg.nr. 4317 Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk

E-mail:
danskeren@danskeren.dk

Internet:
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:
Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com

Styrelsen:
Tomas Kierstein (formand, pressetalsmand)
tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com

Harry Vinter (næstformand)
harryvinter@gmail.com

Jesper Nielsen

Keld Rasmussen

Søren Lind Jensen

Regnskabsfører og styrelsessekretær:
Thomas Andreasen
tlf. aften/weekend 86 13 24 01
danskeren@danskeren.dk

Juridisk konsulent:
Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
tlf. 49 19 15 54
ole.hasselbalch@mail.dk

Mødekonsulent:
Korrespondent Poul Vinther Jensen
tlf. 53 56 00 32
povj@webspeed.dk

DANSKEREN

udkommer 4 gange årligt

Foreningssager

Sommerstævne

Den Danske Forening inviterer medlemmerne til sommerstævne den 17. august. Stævnet afholdes et naturskønt sted på Sjællands Odde, som det også er nemt at komme til fra Jylland.

Læs mere på bagsiden.

Nyt reg. nr. i Danske Bank

Til medlemmer og abonnenter, der betaler kontingent m.v. ved bankoverførsel:

Foreningen har i Danske Bank fået nyt reg.nr., der er 4317. Kontonr. er stadig 4547551.

Sommerstævne

Medlemmer af Den Danske Forening inviteres til sommerstævne

Tid: lørdag den 17. august fra kl. 12 til 21.

Sted: Sjællands Odde, som det er nemt at komme til fra alle dele af landet.

Pris: 100 kr. per person, som inkluderer forplejning.

Tema: 30 år efter vedtagelsen af den skæbnsvangre udlændingelov fortsætter den fjendtlige kolonisering af Danmark. Hvad kan vi hver især gøre for at forsvare vor ret til "liv, frihed og personlig sikkerhed"? (Menneskerettighedserklæringens artikel 3).

Programpunkter: Frokost. Diskussionsoplæg. Kaffepause. Diskussion. Middag. Hyggeligt samvær.

Tilmelding: Senest den 10 august ved indsættelse af 100 kr. på DDFs konto i Danske Bank. Reg. nr. 4317 konto 4547551 mærket "sommerstævne" og med angivelse af navn og adresse.

De tilmeldte får nærmere besked om mødested og mulighed for fælles transport.

Fortsat fra forsiden

gennem de seneste tre-fire årtier været tale om en separationsproces, hvor staten og nationen er gledet mere og mere fra hinanden.

Den tidligere tjener, staten, belærer nu herren, som folket burde være, om hvem der skal høre til det.

Tjeneren dikterer herrens identitet. Eller rettere, den tror at kunne diktere det, fordi dens repræsentanter har fået storhedsvanvid og tror, at det er den og dem man mener, når man siger Danmark.

Men det er det for langt hovedparten af danskerne ikke. Hvem der regnes til folket, det bestemmer folket selv, helt organisk og på det personlige plan i hverdagen!

Statens repræsentanter fejltolker sammenhængen mellem årsag og virkning:

Vi er ikke stolte af og glade for vores pas, fordi staten har ud-

stedt det til os. Det forholder sig omvendt. Vi har været loyale overfor staten, medens vi endnu betragtede den som vor, folkets og nationens loyale tjener. Vi er ikke autoriserede af staten. Det er staten, som har sin prokura – ja, hele sin berettigelse – fra os!

Derfor illustrerer de to sager, at separationsprocessen, mellem nationen og staten, er langt fremskredet.

Forude er en regulær skilsmisse ved at vise sig i horisonten.

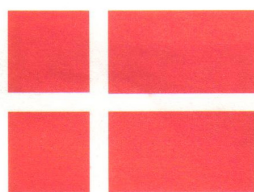
Og resultatet af den skilsmisse vil blive ulykkelig. For da staten endnu bestred

sine pligter loyalt, tjente den bl.a. også som institutionelt samlingspunkt. Når den mister sin legitimitet, ved at overspille sin rolle, vil vi begynde at lede efter andre holdepunkter. Nogle er sunde, som de der udgøres af den fælles historie, sproget og traditionerne.

Andre er farlige! Og her ankommer vi til den centrale pointe. For ligesom det i tilfældet med DFs annoncekampagne bevidst er gjort umuligt at protestere, uden at komme til at generalisere, så er det snublende nært for især ubefæstede unge mennesker – som systematisk er blevet berøvet de sunde nationale holdepunkter af en på én gang arrogant, jaloux og utro stat – at begynde at betragte deres hudfarve som en uniform.

Derfor er det en dødsensfarlig skilsmisse, der forestår. Og svaret for ulykkerne må de påtage sig, som glemte hvem de skulle tjene, og som gik og går mere op i, hvad deres ligesindede i andre lande mener, end i hvad de skylder det folk, de selv er rundet af.

Bliv landssviger - riv denne mærkat ned !!

Danmark er vort!
Stop folkevandringen hertil.
Den Danske Forening